

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิชาภูมิสถาปัตย์

บทเรียนการสอนวิชาชุดक्रमมูลทางไปรษณีย์

ของครูสุภา พ.ศ. ๒๔๙๗

วิชาภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์

คณะอาจารย์

๑. นายชวน อังสุละโยธิน
๒. นางสมนา คำทอง
๓. นางสาวชิตชม กาญจนโชติ

บทเรียนการสอนวิชาชุดक्रमมูลทางไปรษณีย์

ของครูลภา พ.ศ. ๒๔๙๗

วิชาภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์

บทเรียนที่ ๔

ประวัติศาสตร์ทั่วไป

สหประชาชาติเกี่ยวข้องกับไทยเพียงไร

มีคำถามในการสอบได้วิชาชุดक्रमมูล ประจำการศึกษา ๒๔๘๖ อยู่ข้อหนึ่ง
ในวิชาประวัติศาสตร์ทั่วไปว่าดังนี้ :

“นับแต่หลังมหาสงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นต้นมา นานาชาติได้เริ่มทำอะไร
ขึ้นเพื่อสันติภาพอันถาวรในอนาคตบ้าง จงอธิบายและชี้ให้เห็นผลงานสำคัญๆ ที่ได้ทำไป
แล้วด้วย”

ในการตอบคำถามข้อนี้ได้ข้อนี้ มีหลักที่จะแนะนำให้ตอบตามความต้องการ
ของคำถามอยู่ ๔ หัวข้อ คือ :—

๑. นับแต่หลังมหาสงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นต้นมา นานาชาติได้เริ่มประชุม
กันตั้งองค์การสหประชาชาติขึ้น United Nations Organization (อักษรย่อว่า ยูโน ยูเอโน)
ขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ร่วมกันในการที่จะได้สันติภาพอันถาวรในอนาคต มีการประชุมกันก็
ครั้ง ที่ไหนบ้าง ได้ผลอย่างไร

๒. องค์การสหประชาชาติ คือ อะไร อยู่ที่ไหน มีความสำคัญเพียงไร
๓. องค์การสหประชาชาติได้ทำงานสำคัญ ๆ ให้แก่โลกไปแล่นั้น มีอะไรบ้าง ที่ควรจะหยิบยกขึ้นมาชี้ให้เห็นชัดเจนว่า ได้รับผลอย่างไร
๔. เฉพาะอย่างยิ่งองค์การสหประชาชาติ ได้ทำงานอะไรที่สำคัญ ๆ ให้แก่ประเทศไทยเราบ้าง ผลของงานที่กล่าวมานั้นเพียงไร

เรื่องขององค์การสหประชาชาตินี้ ได้กล่าวมานานแล้วในบทเรียนที่ผ่านมาแต่ก่อนต้น ต่อแต่นี้ไปจะได้กล่าวเพิ่มเติมอีกบ้างเล็กน้อย เพื่อขยายความรู้เดิมของนักศึกษาลูกให้กว้างขวางออกไปตามสมควร

ประเทศไทยกับสหประชาชาติ

เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ สถานวิเทศกระจายเสียง จี.ไอ.เอ. (เสียงจากอเมริกา) ได้เสนอบทความเหล่านี้ คือ :-

“วันที่ ๒๔ ตุลาคม เป็นวันครบรอบปีที่ ๖ ของการประกาศใช้กฎบัตรสหประชาชาติ นับว่าเป็นวันสำคัญวันหนึ่ง ซึ่งเกือบทั่วโลกได้จัดงานเฉลิมฉลองวันสหประชาชาติกันอย่างมโหฬาร ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ เราสถานวิเทศกระจายเสียง จี.ไอ.เอ. ขอลำดับความเป็นมาที่นับว่าเด่นและเป็นภาคภูมิใจของคนไทยเกี่ยวกับสหประชาชาติดังนี้

เมื่อเดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ประเทศไทยได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติลำดับที่ ๕๕ โดยพระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ ผู้แทนแห่งประเทศไทย เป็นผู้ทรงลงพระนาม และในเดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ ทรงได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการในสมัชชา เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๒ ประเทศไทยเป็นชาติที่ ๔๘ ที่ร่วมอยู่ในธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะและพัฒนาของธนาคารโลก และองค์การกองทุนระหว่างประเทศ พร้อมกับได้รับอนุมัติให้กู้เงินจำนวนหนึ่งเพื่อการบูรณะประเทศ วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๓ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่ง

ที่อยู่ในแนวหน้าในการสงครามที่เด็ก โดยการบริจาคข้าวมีมูลค่าถึง ๓ ล้าน ๓ แสน
ดอลลาร์ ซึ่งมีประเทศอื่นบริจาคมากกว่าเพียง ๓๐ ประเทศเท่านั้น เมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๔๙๓
พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์พงษ์ประพจน์ ผู้แทนแห่งประเทศไทย ทรงได้รับแต่งตั้ง
เป็นประธานคณะกรรมการการทูตที่ดี และนั่นเอง ประเทศไทยเป็นประเทศแรก ที่
ส่งกองกำลังอาสาของสหประชาชาติในการส่งกำลังทหารจำนวนหนึ่งไปยังสมรภูมิเกาหลี เพื่อ
ต่อต้านการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๓ ทหารไทย
และเรือรบไทยได้ไปปฏิบัติการบน ประเทศเกาหลี เกียรติประวัติของทหารไทยย่อม
เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไป ดังจะเห็นได้ว่านักรบไทย ๓ คน แห่งกรมพลร่มที่ ๒๓ ได้รับ
เหรียญ บรอนซ์สตาร์ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๔๙๔ หน่วยดำเลียงขนส่งแห่งกองทัพอากาศ
ไทย เดินทางไปยังประเทศญี่ปุ่น เพื่อเตรียมพร้อมที่จะร่วมปฏิบัติการกับทหารของสห-
ประชาชาติในเกาหลี และในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๔ จอมพล ป. พิบุ-
สงคราม นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย ได้กล่าวคำปราศรัยแก่ทหารไทยรุ่นที่จะเดิน
ทางไปยังสมรภูมิเกาหลี มีความสำคัญว่า การที่เราร่วมมือกับสหประชาชาติก็เพื่อจะ
ไม่ให้ฝ่ายรุกรานได้รุกคืบมาทางใต้ ซึ่งมีประเทศไทยและพม่าเป็นจุดหมาย พร้อมทั้ง
รักษาด้านจิตภาพตามอุดมการณ์ของสหประชาชาติ ประเทศไทยเราไม่ปรารถนาสงคราม
เราไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด และทุกประเทศในสหประชาชาติก็ปรารถนาจิตภาพเช่นกัน ฉะนั้นการที่เรา
ส่งกำลังทหารไปร่วมรบกับสหประชาชาติในเกาหลี ก็เพื่อจะป้องกันไม่ให้สงครามเกิดขึ้น
มาอีกนั่นเอง นอกจากนั้น นายเฮ็ควิน เอฟ. ดีแคนตัน เอกอัครราชทูตอเมริกันประจำ
ประเทศไทย ก็ได้กล่าวไว้ว่า ประเทศไทยแม้จะเป็นประเทศเล็ก แต่ก็ได้แสดงความ
กล้าหาญและไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด โดยส่งกำลังทหารไปร่วมรบกับสหประชาชาติ ในการต่อต้านผู้รุกราน
ในเกาหลีแล้ว”

ประเทศไทยกับความอนุเคราะห์ขององค์การโลก

(บรรยายทางวิทยุกระจายเสียงภาคค่ำ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๕)

วิทยุสหประชาชาติ นครนิวยอร์ก ขอเสนอบทความพิเศษเรื่องประเทศไทยกับแผนอนุเคราะห์ด้านเทคนิคขององค์การโลก

ผ่าน วิทยุกระจายเสียง กรมประชาสัมพันธ์ นครกรุงเทพฯ นายัมพัทธ์ในประเทศไทย ข้อความตอนหนึ่งกล่าวไว้ดังนี้

“เท่าที่ปรากฏในรายงานฉบับล่าสุด ของคณะกรรมการควบคุมอนุเคราะห์เทคนิคของสหประชาชาติ ซึ่งเสนอต่อคณะมนตรีเศรษฐกิจสังคม เมื่อไม่นานมานี้ ประเทศไทยก็มีส่วนได้รับความช่วยเหลือตามแผนการ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมเป็นอันมาก ซึ่งสมควรนำมาบรรยายเพื่อแสดงผลความร่วมมืออันดี ระหว่างรัฐบาลไทยกับสหประชาชาติ เสียคราหนึ่ง

เนื่องจากประเทศไทยผลิตข้าวได้ปริมาณเหลือบริโภคนานาชาติ จึงสามารถส่งไปแบ่งปันแก่ประเทศที่ขาดแคลนอาหารเป็นจำนวนมากไม่น้อย และอาศัยผลประโยชน์รายได้จากการขายข้าวเลี้ยงประเทศอยู่โดยปกติ ทั้งเป็นปัจจัยให้รัฐบาลมีศักยภาพทางการเงิน สามารถดำเนินแผนบูรณะพัฒนามา่นั่นเองได้หลายด้านหลายทาง น่ายินดีที่รัฐบาลไทยเข้าใจความมุ่งหมายของแผนการอนุเคราะห์ทางเทคนิค ขององค์การสหประชาชาติ มาแต่เริ่มแรก จึงใช้แผนการนั้นได้ประโยชน์อย่างดีและตลอดทั่วๆ ไป ปรากฏว่าภายในระยะต้นปี ค.ศ. ๑๙๖๕ มีผู้เชี่ยวชาญถึง ๓๐ คน จากหน่วยงานพิเศษต่าง ๆ ขององค์การโลก เข้าไปปฏิบัติงาน รับใช้ช่วยเหลือรัฐบาลไทยเพื่อปรับปรุง สุขภาพอนามัย ต่อสู้รักษาโรคภัยไข้เจ็บของประชาชน รุณหาทรัพยากรภายในประเทศให้ถูกหลักวิชาการ ส่งเสริมการเกษตรกรรม การศึกษา ปฏิรูปภาวะกรรมกร และคลี่คลายความเจริญหลายด้านหลายทางด้วยกัน ดังจะยกตัวอย่างขึ้นชี้ให้เห็นดังนี้

เราทราบกันอยู่กันว่า เศรษฐกิจของประเทศไทยขึ้นอยู่กับการทำงานเป็นส่วนใหญ่ที่สุด เพราะราษฎรไร้พื้นที่ดินเกือบ ๘ ใน ๑๐ ส่วนเพาะปลูกข้าวได้ผลพลได้ถึงครึ่งหนึ่ง และเหลือส่งออกไปขายนอกประเทศเป็นรายได้ของแผ่นดิน ประชาชนจึงนับว่าไม่อดอยาก สามารถกินชยุฉิมหน้าตำราญโดยปกติ แต่เนื่องจากอาหารสำคัญ คือ ข้าวที่รับประทานอยู่ทุกวันนี้ มักเป็นข้าวที่ดีโดยเครื่องยंत्र บดเปลือกเกลี้ยงเกือบไม่เหลือซากอันเป็นประโยชน์ยิ่งแก่ร่างกายมนุษย์ไฉน นักวิทยาศาสตร์ค้นพบว่า อาหารของคนไทยที่กินประจำวันขาดวิตามินประเภท เอ. และ ซี. มีแคลเซียมน้อยและได้โปรตีนไม่เพียงพอ นอกจากนั้นประชาชนไม่ชอบคัมน์นมสด และมักรับประทานไขมันน้อยเกินไป เห็นได้ชัดที่ร่างกายเด็ก ไม่ค่อยเจริญเติบโต หญิงตั้งครรภ์หรือมีลูกอ่อนไม่ค่อยเจริญเต็มที่ เป็นส่วนมาก ที่ไม่สมบูรณ์เช่นนี้เพราะขาดอาหารบางประเภทที่จำเป็น คือร่างกายนั่นเอง รัฐบาลจึงพยายามปรับปรุงสุขภาพของประชาชนให้ดีขึ้น โดยวิธีตั้งสถานอบรมให้รู้จักรับประทานอาหารที่มีคุณค่าสูงกว่าที่เคยชินกันอยู่ ฉะนั้น องค์การอาหารและเกษตรของสหประชาชาติที่เรียกย่อ ๆ ว่า F.A.O. ก็ได้เข้าร่วมมือช่วยเหลือโดยส่งผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารการกินไปให้คนหนึ่ง เพิ่มเริ่มตั้งหน่วยบริการค้นคว้าขึ้น รวมทั้งวางหลักสูตรอบรมพนักงานของรัฐบาล บัดนี้ผู้เชี่ยวชาญคนนั้นได้ปฏิบัติหน้าที่สิ้นสุดลงแล้ว และทำความเข้าใจแนะนำรัฐบาลไทยไว้โดยตลอด ผู้เชี่ยวชาญอีกคนหนึ่งจะได้ออกไปให้คำปรึกษา ในด้านปรับปรุงคุณภาพของข้าวที่คนไทยรับประทาน โดยอาศัยวิธีหุงต้มอย่างถูกต้อง รวมทั้งเพิ่มธาตุที่เป็นคุณประโยชน์ลงไปในข้าวด้วย ตามรายงานทราบว่า รัฐบาลไทยกำลังดำริ ที่จะตั้งสถานทดลองขึ้นเพื่อการนี้ในอนาคตอันใกล้ องค์การโลกได้ให้ทุนศึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยหลายคน เพื่อไปหาความรู้เพิ่มเติม ณ ศูนย์อบรมเรื่องอาหารที่เมือง คัลคัตตา Calcutta ซึ่งอยู่ในประเทศอินเดีย India

ป่าไม้เป็นอีกเรื่องหนึ่งซึ่งประเทศไทยต้องเอาใจใส่มากในขณะนี้ เพราะป่าไม้ถูกทำลายลงอย่างรวดเร็ว โดยการบุกรุกทำลายที่ทำกิน และตัดลงขายไม้ในเขตสงวน รัฐบาลไทยมีแผนการที่จะควบคุมรักษาป่าไม้ทั่ว ๆ ไปอยู่แล้ว ระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๕๓

องค์การ เอฟ. เอ. โอ. F.A.O. ได้จัดผู้เชี่ยวชาญการป่าไม้ ๓ คนไปให้รัฐบาลไทย เพื่อช่วยสำรวจสภาพป่าไม้ และวิธีควบคุมรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในป่า ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดเขตป่าที่ควรสงวนหวงห้ามอย่างเด็ดขาด เท่าที่ทราบ ผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ได้ทำความเห็นเสนอขอให้องค์การรัฐบาลคือ กรมป่าไม้ รับผิดชอบ ปดุงพันธุ์ไม้ใหม่ในบริเวณป่าที่ถูกทำลายโดยต้นเรณูนครมีจำนวนหลายแห่งด้วยกัน

อีกด้านหนึ่ง ซึ่งนับเป็นจุดอ่อนของประเทศไทย คือการสงวนและเพาะพันธุ์ ปดุง ยอมรับกันว่าประมงน้ำจืดของไทยยังด้าหลังและปล่อยให้ตามม้ตามเกิด มิได้ส่งเสริมบำรุงเลี้ยงให้ลูกหลานวิชา และความต้องการของพลเมืองที่เพิ่มขึ้น ผลจากการสำรวจปรากฏว่า มีบ่อเลี้ยงปลาชุกชุมน้อยมาก และที่เห็นก็เฉพาะรอบ ๆ กรุงเทพฯ เท่านั้น แต่ประเทศไทยมีเขต แม่น้ำ ลำคลอง บึงบาง ใหญ่ ๆ ชุกชุมไป ซึ่งน่าจะ ใช้เลี้ยงปลาได้เป็นอย่างดี เหมือนในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น จีน และอินโดจีนเชีย คณะผู้แทนขององค์การ F.A.O. ที่ไปเยือนประเทศไทยในปี ค.ศ. ๑๙๕๘ ได้แนะนำให้พัฒนา แหล่งน้ำอันนับเป็นทรัพยากรสำคัญประเภทหนึ่งโดยเร็ว และปัจจุบันรัฐบาลได้วางโครงการประมงน้ำจืด ด้วยความร่วมมือขององค์การ F.A.O. ขึ้นเรียบร้อยแล้ว ผู้เชี่ยวชาญ ได้เข้าช่วยเหลือนำการสำรวจบ่อปลา และวิธีที่จะป้องกันทำลายผักตบชวา สาหร่าย บางประเภท ซึ่งเป็นอุปสรรคความเจริญของปลา และในบางกรณีถึงกับทำให้บริเวณ แหล่งน้ำใหญ่ ๆ ได้ประโยชน์ไปก็มี ผู้เชี่ยวชาญขององค์การ โดที่ยังได้ช่วยจัดสร้าง หอสมุดของสถานที่ประมงที่บางเขน รวมทั้งชุดบ่อพันธุ์ ปลาต่าง ๆ ด้วย

สำหรับการชลประทานและบำรุงพื้นที่ รัฐบาลไทยมีโครงการใหญ่อยู่ครบถ้วนแล้ว จึงเพียงแต่ขอความช่วยเหลือขององค์การ โลก ในด้านวางแผนดำเนินงาน ให้ลูกหลานวิชาเท่านั้น ผู้อำนวยการเศรษฐกิจฝ่ายเกษตรคนหนึ่งได้เดินทางไปยังประเทศไทย เพื่อทำหน้าที่ค้นคว้าปัญหาเศรษฐกิจสังคมของชาวชนบท รวมทั้งศึกษาภาวะ การทำนอย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญอีกคนหนึ่งกำลังช่วยรัฐบาลไทยจัดตั้งหน่วยสังเกต ตลาด เพื่อวางแผนไว้สำหรับจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกษตรที่เกิดขึ้นในภายหลัง นอก

จากนั้นยังให้ทุนตั้งเจ้าพนักงานของรัฐบาลไปเรียน การเกษตร, การศึกษาพื้นที่ดิน, และ การชลประทาน ในสหรัฐอเมริกา และเรียนการสหกรณ์ในอินเดีย เป็นจำนวนหลายคนด้วยกัน

ผลิตภัณฑ์สำคัญของไทยอีกประเภทหนึ่งได้แก่ยาง ซึ่งปลูกและทำกันทางภาคใต้ นับแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา ไทยส่งยางไปขายยังต่างประเทศเพิ่มขึ้น ทั้งได้ราคาสูง กลายเป็นรายได้สำคัญของประเทศ อย่างไรก็ตามปรากฏว่าคุณภาพของยางไทย ยังไม่อยู่ในระดับดีพอ ทำให้ราคาจะต่ำลงแข่งขันกับต่างประเทศได้ และทำให้ขาดผลประโยชน์อันควรได้ไปมาก ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าของสวนยางไม่รู้จักวิธีที่จะปรับปรุงคุณภาพผลิตผลของตน ของการอาหารและเกษตรของสหประชาชาติ จึงตั้งผู้เชี่ยวชาญด้านผลิตภัณฑ์ยาง ไปช่วยแนะนำวิธีอันเหมาะสมเพื่อวิธียางให้ได้คุณภาพสูงขึ้น กับตั้งเสริมให้ปลูกต้นยางที่ให้น้ำยางมากและตรงตามความต้องการของตลาดโลกอีกด้วย

ว่าในด้านการศึกษาของประเทศไทย คณะทูตที่ปรึกษาขององค์การ ยูเนสโก UNESCO ได้ไปเยี่ยมประเทศไทยในปี ค.ศ. ๑๙๕๘ ตามแผนการ เพื่อแนะนำรัฐบาลให้เร่งพัฒนาประเทศทางการศึกษา ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๕๐ รัฐบาลไทยได้วางโครงการ ๓๐ ปีขึ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้วโดยองค์การ UNESCO ของสหประชาชาติรับรองว่าจะอำนวยความสะดวกอุปการะหลายด้านด้วยกัน และทั้งได้รับจัดตั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษาและวิทยา—ศาสตร์ไปให้เป็นจำนวนสามคนด้วยแล้ว เพื่อร่วมมือในการจัดประถมศึกษาอบรม การสอนภาษาอังกฤษและวิทยาศาสตร์ ปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญทั้งสามคน ได้เข้าทำงานในกระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร เพื่อแนะนำขยายงานด้านต่าง ๆ เช่น การวางหลักสูตร วิธีการสอน และอบรมครูในชนบท เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๕๓ กระทรวงศึกษาธิการแห่งประเทศไทย ได้ประกาศตั้งคณะกรรมการกลางขึ้น ทำหน้าที่ควบคุมประสานงานรับอนุเคราะห์ทางเทคนิคฝ่ายการศึกษา จากองค์การสหประชาชาติ และกระทรวงการคลังอนุมัติเงินจำนวน ๓ ล้านบาทให้เป็นทุนดำเนิน ศูนย์อบรม

ครูที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ตลอดปี ค.ศ. ๑๙๕๒ ส่วนของการสหประชาชาติเองก็พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือตามแผนการนี้ตลอดไป เพราะประจักษ์ชัดว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ความเจริญด้านการศึกษา ยิ่งกว่านั้นรัฐบาลไทยได้แต่งตั้งไมตรีจิตและเจตนาร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ขององค์การ โลกอย่างเต็มที่

อีกทางหนึ่ง องค์การกรรมกรระหว่างประเทศของ สหประชาชาติก็ได้ให้ความสนใจต่อประเทศไทยอย่างมาก เช่นส่งผู้เชี่ยวชาญไปสำรวจภาวะกรรมกรไทยโดยรอบคอบ เป็นที่คาดหวังกันว่า เมื่องานค้นแรกผ่านพ้นไปแล้ว รัฐบาลไทยคงจะดำเนินนโยบายปรับปรุงมาตรฐานการทำงานและการครองชีพของกรรมกร เพื่อให้เข้ากันกับอารยประเทศทั่วไป ตามที่ผู้เชี่ยวชาญของสหประชาชาติได้ให้คำแนะนำปรึกษาไว้แล้ว

ส่วนการสาธารณสุข องค์การอนามัยสากลของสหประชาชาติ ได้เข้าไปปฏิบัติงานในประเทศไทยตั้งแต่เดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๙๔๘ องค์การ W.H.O. (World Health Organization) เริ่มต้นด้วยการทดลองแผนการควบคุมโรคไข้จับสั่นที่เชียงใหม่ ระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๕๑ ได้ขยายโครงการนั้น ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๑๒๗๐ ตารางไมล์ ซึ่งมีพลเมืองราว ๑๘๘,๐๐๐ คน นอกจากนี้ องค์การอนามัยสากลได้อำนวยความสะดวกเหลือเกินกับมารดาและทารกตั้งครรภ์ โดยส่งอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญทุกแขนงไปให้ และยังช่วยดำเนินงานต่อสู้กับโรคในกรุงเทพฯ อีกด้วย กิจกรรมสำคัญที่สุดปรากฏผลรู้จักกันทั่วโลก ได้แก่การตรวจรักษาโรคคุดทะราดให้แก่ราษฎรไทยจำนวนหลายแสนคน ขณะปัจจุบัน องค์การอนามัยสากลกำลังเสาะแสวงหาผู้เชี่ยวชาญการดูโรคมาลาเรีย เพื่อส่งไปทำการอบรมเจ้าพนักงานของไทยให้รู้จักควบคุมงานแขนงนี้ด้วย

รัฐบาลไทยเป็นเพียงส่วนหนึ่งของผลงานอันเกิดจากความช่วยเหลือขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งตั้งที่สำนักงานต่าง ๆ ไปช่วยปรับปรุงแก้ไขภาวะการณและตั้งที่เขาส่งอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการนั้น แต่องค์การสหประชาชาติมีความเชื่อมั่นอยู่ประการหนึ่งว่า ควรปล่อยภาระกิจส่วนใหญ่ให้ตกอยู่กับรัฐบาล และประชาชน เจ้าของประเทศเอง จึงสนใจให้ทุนศึกษาดูงานแก่เจ้าพนักงานพื้นเมืองเพื่อ

ไปหาความรู้ และเห็นสภาพการณ์อันดีทุก ๆ ด้าน ในประเทศที่เจริญก้าวหน้าไปไกลกว่า
 เรายุคก่อนหน้านั้น กลับกันดูประเทศของตนแล้ว ก็คงจะชวนว้าวใจปฏิบัติงานอันอยู่ภายใน
 ในความรับผิดชอบให้เกิดผลดีมีความมุ่งหมายเต็มที่ สำหรับประเทศไทยมีผู้ได้รับเงินทุน
 อุดหนุนจากหน่วยงานพิเศษต่าง ๆ ของสหประชาชาติ เดินทางไปเล่าเรียนศึกษาวิชาการใน
 ต่างประเทศ มากมายหลายสิบคนแล้ว องค์การสหประชาชาติมั่นใจว่า ทุกคนจะกลับมา
 ทำงาน ปรับปรุงส่งเสริมประเทศไทยให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นโดยเร็ว อันเป็นที่ยินดีที่
 รัฐบาลไทยได้จัดตั้งคณะกรรมการประสานงานขึ้นชุดหนึ่ง ประกอบด้วยปลัดกระทรวง และ
 ผู้แทนธนาคารชาติ ทำหน้าที่ตรวจสอบคำร้องขอความช่วยเหลือทางเทคนิคของกรมกอง
 ต่าง ๆ เป็นการกลั่นกรองเสียขั้นหนึ่งก่อน เพื่อป้องกันการซ้ำซ้อนผิดพลาด อันนับเป็น
 วัชระที่ยัง อย่างไรก็ดีตามประเทศไทยยังมีระยะทางที่จะได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงาน
 พิเศษของสหประชาชาติอีกมากมาย ทั้งยังยอมรับอยู่กับความจำเป็นของกระทรวงทบวง-
 กรมที่จะเรียกร้องไปตามควรแก่โอกาสในอนาคต

ขอจบบทความพิเศษ เรื่องประเทศไทยกับความอนุเคราะห์ด้านเทคนิคของสห-
 ประชาชาติไว้เพียงเท่านี้ วิทยุสหประชาชาตินครนิวยอร์ก ขอขอบคุณกรมประชาสัมพันธ์-
 พันธ์ของรัฐบาลไทยปัจจุบันนครกรุงเทพฯ ที่กรุณาถ่ายทอดเสียงบทความอันสำคัญยิ่งนี้แก่
 ท่านผู้ฟังทั้งหลายที่สนใจเรื่องนี้ในประเทศไทย ด้วยดี

ความสำคัญของการสหประชาชาติ

เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญไทย

รัฐธรรมนูญของไทยฉบับปัจจุบัน ซึ่งกำลังใช้อยู่ทุกวันนี้ได้กำหนดพระราช
 อำนาจของพระมหากษัตริย์ไทยไว้ดังนี้ —

มาตรา ๘๑ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจ ในการประกาศสงคราม เมื่อได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว และไม่เป็นการขัดกับกฎบัตรของ องค์การสหประชาชาติ มติให้ยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีเสียงไม่ต่ำกว่า สองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

ศูนย์กลางอบรมการศึกษาผู้ใหญ่ในประเทศไทย

ที่จังหวัดอุบลราชธานี (ศ.อ.ศ.อ.)

ศูนย์กลางอบรมการศึกษาผู้ใหญ่ จังหวัดอุบลราชธานีแห่งประเทศไทย ใช้ อักษรย่อว่า ศ.อ.ศ.อ. มีต้นเหตุเกิดจากองค์การศึกษาวិทยาคำดอร์ และ วัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ ที่เรียกย่อๆ ว่า ยูเนสโก UNESCO มีความเห็นว่า ปัจจุบันนี้คนไม่ รู้หนังสือในโลกมีประมาณ ๓๕๐ ล้านคน คือมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนพลเมืองทั้งหมด ในโลก เช่นนี้แล้วจะแก้ไขอย่างไรคั้นมนุษย์เพราะห่วยเหล่านี้ จึงจะได้รับการศึกษา เทียมบ้างเทียมโหดกับผู้ที่อ่านหนังสือออกเขียนหนังสือได้ การแก้ปัญหานี้จะสำเร็จได้ด้วย การจัดให้มีการศึกษาหลักมูลฐาน หรือมูลฐานศึกษา Fundamental Education

วัตถุประสงค์ของ “การศึกษาหลักมูลฐาน” ก็คือ เพื่อช่วยให้มนุษย์เข้าใจ ปัญหาประจำวันที่ต้องประสบ โดยสอนให้สามารถแก้ไขปัญหานั้นๆ ด้วยการพยายามทำ งานด้วยตนเอง ที่ประชุมใหญ่แห่งยูเนสโก และองค์การชำนาญพิเศษอื่นๆ แห่งสหประชา ชาติ ได้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้ “การศึกษาหลักมูลฐานมุ่งหวังที่จะช่วยประชา ชนของโลกทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ซึ่งมีได้รับการศึกษาในโรงเรียนพอเพียง ให้เข้าใจ ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของตน ตลอดจนสิทธิและหน้าที่ของตน ทั้งใน ฐานะที่เป็นพลเมืองและเอกลักษณ์บุคคล กับให้มีส่วนร่วมอย่างได้ผลดียิ่งขึ้นในการ ก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมแห่งท้องถิ่นของตนด้วย”

ยูเนสโค ถือว่าการศึกษาดังกล่าว เป็นวิธีแก้ไขพิเศษชั่วคราว ซึ่งมุ่งหมายที่จะช่วยผู้ใหญ่ที่ขาดการศึกษา และช่วยการศึกษาของเด็กในประเทศที่ไม่มีกำลังจัดการประถมศึกษาได้เพียงพอ เหตุการณ์ส่วนใหญ่ของการศึกษาดังกล่าว ก็คือ การศึกษาผู้ใหญ่ นั่นเอง กล่าวอีกนัยหนึ่งการศึกษาแบบนี้ มุ่งเน้นเกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่ เพราะไม่มีความหมายไกลไปถึงให้การศึกษาระดับสูงแก่ผู้ใหญ่ แต่อีกนัยหนึ่งมีความหมายกว้างกว่าการศึกษาของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในประเทศที่การประถมศึกษาบังคับไม่ได้ถึงขนาดเท่าที่ควร การนี้ สวัสดิภาพของเด็กในวัยประถมศึกษาย่อมอยู่ในวงงานของการศึกษาดังกล่าวด้วย ผลจากการทดลองของยูเนสโคปรากฏว่า การที่จะให้การศึกษาดังกล่าวได้ผลจริงจึงแน่นอนนั้น ต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ที่ทรงคุณวุฒิที่มีความรักงานแบบนี้อย่างสมัครใจ และต้องสนับสนุนด้วยเครื่องอุปกรณการศึกษาที่จัดไว้เพื่อการศึกษาดังกล่าว โดยเฉพาะ

ยูเนสโค ได้จัดตั้งศูนย์กลางการศึกษาดังกล่าวประจำภาค ของโลกขึ้นรวม ๖ แห่ง คือ

๑. ตะวันอเมริกา
๒. อัฟริกากลาง
๓. ตะวันออกกลาง
๔. ประเทศอินเดีย ภาคหนึ่ง
๕. ประเทศอินเดีย ภาคสอง
๖. ตะวันออกไกล แยกเป็น ๒ เขต

ศูนย์กลางการศึกษาดังกล่าวประจำภาคของโลกเหล่านี้ ตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิก ในการอบรมเจ้าหน้าที่ และจัดทำตัวอย่างอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนแบบนี้

แห่งที่ ๑

ศูนย์กลางการศึกษาดังกล่าวประจำภาคแห่งแรกเป็นที่ แพทซซูอาโร Pat-

ouaro ประเทศเม็กซิโก แนวของการศึกษาแห่งนี้แบ่งออกเป็น ๕ แขนง คือ ๑. การ
 อนามัย ๒. เกษตรกรรม ๓. การเรือน ๔. การพักผ่อน และการใช้เวลา
 ว่าง ๕. ตลอดจนการศึกษาทั่วไป ทางศูนย์กลางได้เลือกหมู่บ้าน ๒๓ แห่ง เป็นหน่วย
 ทดลองให้นักศึกษาเข้าปฏิบัติงานในด้านการบูรณะหมู่บ้านให้ดีขึ้นในทุก ๆ ทาง หมู่บ้าน
 เหล่านี้มีขนาดเล็กใหญ่แตกต่างกัน ขนาดใหญ่มีพลเมืองประมาณ ๓๕๐๐ คน ขนาดเล็กที่
 ต่ำประมาณ ๒๐๐ คน

ศูนย์กลางการศึกษาแห่งนี้รับนักศึกษาจากประเทศต่าง ๆ ในภาคตะวันตกอเมริกัน
 มีกำหนดเวลาศึกษา ๓๘ เดือน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วให้เดินทางกลับไปประเทศตน
 ทางศูนย์กลางศึกษาทดลองแล้วนี้ เปิดเป็นศูนย์กลางนานาชาติ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม
 พ.ศ. ๒๔๘๔

แห่งที่ ๒

ศูนย์กลางการศึกษาหลักสูตรฐานประจำภาค แห่งที่ ๒ อยู่ที่ ซีรีส์-เฮดอายัน
 Sira-elayan ประเทศอียิปต์ เมื่อวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๖ เพื่อฝึกเจ้าหน้าที่การ
 ศึกษาหลักสูตรฐานจากประเทศอาหรับดังต่อไปนี้ คือ อียิปต์, จอร์แดน, อิรัก, เลบานอน,
 ซาอุดีอาเรเบีย, และ ซีเรีย วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของศูนย์กลางนี้ คล้ายคลึงกับที่ศูนย์
 กลาง แพทซคูอาโร ประเทศเม็กซิโก

แห่งที่ ๓

ศูนย์กลางอบรมการศึกษาผู้ใหญ่ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นศูนย์กลางอบรม
 การศึกษาหลักสูตรฐานแห่งที่ ๓ ของโลก สถานที่ตั้งศูนย์กลางแห่งนี้ได้จัดขึ้นภายใน
 โรงเรียนฝึกหัดครูอุบลราชธานี มีอาณาเขตกว้างขวาง ภูมิประเทศเหมาะสมดีมาก อยู่
 ในอำเภอมะนิ่ง ซึ่งมีพลเมืองประมาณ ๓ หมื่นคน สถานที่ของศูนย์กลางอยู่ติดกับทาง
 หลวง ๒ สาย คือ ทางหนึ่งไปอำเภอมุกดาหาร อีกทางหนึ่งไปอำเภอยะโฮร์ ในบรี-

โครงการปรับปรุงการศึกษาแผนใหม่ ที่จังหวัดละโว้

ม.ล. ปิ่น มาลากุล ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวคำปราศรัยทางวิทยุกระจายเสียง ณ สถานี "วิทยุศึกษา" เมื่อวันที่ ๓๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๗ มีข้อความอยู่ตอนหนึ่งกล่าวว่ ดังนี้ :-

“โครงการปรับปรุงการศึกษาจังหวัดละโว้ เป็นงานใหญ่ชิ้นแรกของการศึกษาด้านประชาชาติให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทย บัดนี้ดำเนินงานมาได้สามปีเศษ ในระยะห้าปีแรกจำกัดให้อยู่ในเขตจังหวัดละโว้เท่านั้น แต่ผลงานที่ปฏิบัติไปได้จำกัดไม่ เราวางโครงการที่จะปรับปรุงลักษณะและคุณภาพของการศึกษา ตั้งแต่การศึกษาของเด็กอนุบาล จนถึงการศึกษาผู้ใหญ่ ตลอดจนอาชีพศึกษาฝึกหัดครูด้วยมุ่งหมายที่จะขยายงานไปทั่วประเทศเมื่อพ้นระยะห้าปีแล้ว”

ข้อความอีกตอนหนึ่งของคำปราศรัยเกี่ยวกับเรื่อง ท่านปลัดกระทรวงกล่าวว่า “คงจะจำกันได้ว่า เมื่อเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๔๕ ผู้ช่วยการศึกษาของสหประชาชาติ เซอร์ โรนัลด์ อะคัม ประธานกรรมการบริหารขององค์การนี้ และศาสตราจารย์เรกโก เฮเจอร์ ชาวเมืองมอนติวิเดโอ ซึ่งเป็นกรรมการบริหารด้วยคนหนึ่ง ได้เดินทางมาเยือนประเทศไทย ท่านทั้งสามได้ไปดูงานการศึกษา ตามโครงการปรับปรุงการศึกษาจังหวัดละโว้ด้วย ท่านเซอร์โรนัลด์ อะคัม ประธานกรรมการบริหารได้กลับไปรายงานต่อที่ประชุมกรรมการบริหารที่ปารีส ว่าท่านได้เห็นงานการดัดแปลงใหม่ที่จะให้ละโว้แล้ว มีความพอใจมาก ถ้าได้โฆษณาวิธีการและผลของงานให้ประเทศต่าง ๆ ในโลกทราบ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง”

จบคำปราศรัยเฉพาะบางตอน

การสอนแผนเก่า

การสอนแผนใหม่

สอนและตั้งงาน สอนถามและวัดผล การเรียนโดยไม่ได้แบ่งเด็กให้เรียนตามความสามารถและความถนัดของแต่ละบุคคล

๔. ไม่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนอย่างเต็มที่ เพราะการเรียนต้องเรียนตามหลักสูตรที่วางไว้ตายตัว

๕. เป็นการเรียนที่ไม่ทำให้เด็กค้นคว้า (Active) เพียงพอ เพราะเด็กเป็นฝ่ายรับจากครูข้างเดียว

๖. ไม่เป็นการส่งเสริมให้เด็กเป็นผู้มีความคิดริเริ่ม และความเชื่อมั่นในตัวเอง เพราะครูสอนให้เชื่อ และเด็กต้องทำตามคำสั่งของครูอยู่ตลอดเวลา มิฉะนั้นจะต้องได้รับโทษ ตามแต่ครูจะกำหนดเขาเองว่าหนักเบาเพียงไร

๗. ส่งเสริม เขตกภาพของเด็กไม่เพียงพอ เพราะเป็นการสอนแบบที่ครูตั้งงาน สอนถาม และวัดผล การเรียนแค่เพียงผู้เดียว โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของเด็กเลยแม้แต่น้อย

มาก อันเป็นหลักสำคัญในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่น ในสังคมมนุษย์ของโลกเรา

๔. เด็กเรียนโดยมีจุดหมาย (Meaningful purpose) คือปัญหาที่ต้องการจะแก้ ไม่ใช่เรียนโดยไร้จุดหมาย จึงทำให้เด็กเกิดแรงจูงใจ เกิดความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนยิ่งขึ้น

๕. ทำให้เด็กค้นคว้า (Active) พร้อมทั้งจะเรียนและแก้ปัญหาอยู่เสมอ ในเมื่อมีปัญหาจะต้องรอบคอบ

๖. ทำให้เด็กเป็นผู้มีความริเริ่ม มีความเชื่อมั่นในตัวเอง (Self-Confidence) เพราะในการทำงานที่ได้รับมอบหมายไปนั้นเด็กได้คิดแก้ปัญหาทุกตน ริเริ่มทำและค้นคว้าจนสำเร็จผลด้วยตนเอง จึงทำให้มีความเชื่อมั่นในตัวเอง ส่งเสริมให้เด็กเป็นผู้ที่คิดในตนเอง เมื่อถึงคราวเติบโตเป็นผู้ใหญ่

๗. ในการเรียนนักเรียนมีโอกาสที่จะแสดงความสามารถของตนเองได้เต็มที่ จึงเป็นการส่งเสริม เขตกภาพของเด็ก อยู่ในตัวเอง นักเรียนเป็นผู้ทำงานแก่ตนเอง ตั้งปัญหาของตนเองในหมวดหมู่ของตน และอธิบายสิ่งที่

การสอนแผนเก่า

การสอนแผนใหม่

ได้ค้นพบเอง คือนิสัยที่ขัดขวางการเรียนรู้
โดยเด็กและครูช่วยกัน ถอดเกล็ดขี้เป็น นานึง
ใจเดียวเห็นอกเห็นใจกัน ครูและเด็กทำงาน
ร่วมกันเป็นประจำ ทำให้เด็กรู้ความเจริญ
ของตนโดยสม่ำเสมอ

๗. การสอนแบบนี้ ครูเคร่งครัด
วิชาและระเบียบวินัย ในห้องเรียนจนเกินไป
ทำให้บรรยากาศภายใน ห้องเรียน ไม่เป็น
ประชาธิปไตย เด็กเข้าใจว่าเป็นที่คุมขัง
มากกว่าเป็นห้องเรียน

๘. เป็นการสอนที่ขาดความสัม
พันธ์ ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพราะ
เพิ่งตั้งแต่นักวิชาการ ที่ได้รับถ่ายทอด
จากครูฝ่ายเดียว

๘. การเรียนแบบใหม่นี้ เด็กเป็นตัว
ของตัวเองในการทำงาน งานนี้เป็นสิ่งที่เขา
สนใจ ไม่ถูกบังคับจากครู จึงทำให้บรรยากาศ
ในห้องเรียนเป็นประชาธิปไตย

๙. ทำให้เกิดความสัมพันธ์ ระหว่าง
นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และสังคม เพราะ
ในการสอนครูได้พยายามให้แหล่งวิชาความรู้
จาก ชุมชน เข้ามาก่อให้เกิดประโยชน์ โดย
ตรงแก่โรงเรียน เช่น เชิญบุคคลที่มีความรู้
ในชุมชนนั้นมาปาฐกถา หรืออธิบายความ
รู้บางอย่าง หรือพานักเรียนเที่ยวชมสถานที่
ต่าง ๆ อันจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ให้แก่
นักเรียนทั้งสิ้น

๑๐. การสอนแบบเก่า นักเรียน
ไม่ได้ออกงานกับครู ในการวางกฎระเบียบบังคับ

๑๐. ทำให้เด็กมีวินัยของตนเอง (Self-
discipline) เพราะ เด็กต้อง เอาใจ ใส่ใจ

การสอนแผนเก่า

การสอนแผนใหม่

ของโรงเรียน จึงปรากฏว่านักเรียนมีการ (Attention) ค่อนข้างที่ได้รับมอบหมายมาจาก
 ละครเวทีนี้ ฝ่ายระเบียบเรียบร้อยบังคับของ หมู่เด็กสามารถจะมีวินัยบังคับตนเองให้ทำงาน
 โรงเรียนอยู่เสมอ ๆ ร่วมกับหมู่คณะได้ด้วยความสะดวกใจ ไม่ถูก
 บังคับแค่ประการใดเลย

ชีวประวัติบุคคลสำคัญของโลก

ชีวประวัติคืออะไร?

คำว่าประวัติ แปลว่า เรื่องราวหรือความเป็นมา ดังนั้นการศึกษาชีวประวัติ
 บุคคล คงแปลเอาความว่า การศึกษาเรื่องราวของบุคคลนั้น ๆ ว่ามีชีวิตเป็นมาอย่างไร
 โดยลำดับนั้นเอง ในการศึกษาเรื่องของชีวิตบุคคลสำคัญนั้นเราคงเลือกศึกษาแต่ชีวิต
 เฉพาะบางคน ที่เห็นว่ามีสำคัญจริง ๆ เท่านั้น ได้แก่คนสำคัญของโลก หรือคนสำคัญของ
 ชาติเป็นต้น เลือกเอาแต่ทำหน้าที่ทำคุณประโยชน์แก่โลกแก่ชาติบ้านเมือง อันจะเป็น
 แบบฉบับที่ดีสำหรับอนุชนรุ่นหลังฟังยึดถือเอาเป็นเยี่ยงอย่างได้ บุคคลที่กล่าวมานั้น ไม่
 จำกัไม่เลือกชาติ ศาสนา ภาษา หรือผิว เพศใด ๆ เลย ถ้าทำความเข้าใจให้เขาถนัดที่
 กล่าวแล้วเราควรศึกษาชีวิตที่เป็นมาของท่านโดยแท้ทีเดียว

การศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญของโลกนั้น เป็นการศึกษาที่มีค่าอย่างยิ่ง
 ยาว เราท่านทั้งหลายศึกษาแล้วย่อมจะทราบว่าคุณค่าเหล่านั้นได้ก้าวขึ้นไปสู่ความมีชื่อ
 เสียงอันรุ่งโรจน์เช่นนั้น ได้อาศัยเครื่องประดับอะไรเป็นเครื่องพาดพิงขึ้นไปสู่ตำแหน่งสูงเด่นผิด
 ไปจากสามัญชนคนทั่วไป มนุษย์เราทุกคนมีคุณลักษณะอุปนิสัยใจคอและสิ่งแวดล้อม
 ผิดแผกแตกต่างกันโดยกำเนิดอยู่แล้ว ดังนั้นความเจริญรุ่งโรจน์ของบุคคลแต่ละคนก็ย่อม
 แตกต่างกันไปคนละแบบ มากบ้างน้อยบ้าง แต่อย่างไรก็ดี การศึกษาชีวิตบุคคล

ถ้าฉันนั้น ย่อมจะทำให้เราทราบว่า ความยากมีดังนี้ ความมียศฐานบรรดาศักดิ์หรือ
มีการศึกษามากน้อยก็ ความสมบูรณ์หรือความบอบบางของร่างกายมาแต่กำเนิดก็
เรื่องเหล่านี้ไม่เห็นเป็นอุปสรรคอันใดที่จะสกัดกั้นความก้าวหน้าของท่าน ที่มีความตั้งใจจริง
เลย ชีวิตในบั้นปลาย ดาญ, ยศ, ทรัพย์ และ ความสุข อันเป็นสิ่งพึงปรารถนา
ของทุกคนในโลกนี้ ย่อมจะมีเฉพาะแต่บุคคลประเภทที่ทำความดี ด้วยความตั้งใจจริง
อย่างเด็ดเดี่ยวเท่านั้น ส่วนคนที่เกียจคร้านไม่บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์คือโลกนี้นั้น
อย่าหวังว่าจะได้รับผลที่กล่าวมานั้นเลย

จงดูประธานาธิบดี เฮบราแฮม ลิงคอล์น Abraham Lincoln เป็นตัวอย่าง
เถิด ท่านเป็นเด็กอเมริกันชนๆ คนหนึ่ง ถือกำเนิดจากป่าดงพงไพรในกระท่อมเก่าๆ
หลังหนึ่ง ได้รับการศึกษาอย่างสูงๆ ปลายๆ พออ่านออกเขียนได้บ้างเล็กน้อยเท่านั้น แต่
ท่านก็สามารถยกฐานะของตนเองก้าวหน้าไปสู่ตำแหน่งเหนือคนนับล้านได้ มาตาม นาวี ครู
เดิมที่เคยถูกเป็นเพียงเด็กหญิงยากจนน่าสงสารไม่ใช่หรือ อาศัยความมานะอดทนและความ
มัธยัสถ์เก็บเล็กประดมน้อยนั้นเอง จึงสามารถเดินทางไปศึกษาต่างประเทศจนกลายเป็นนัก
วิทยาศาสตร์ มีชื่อเสียงโด่งดังคนหนึ่งของโลกจนได้

การศึกษาชีวิตของบุคคลสำคัญอย่างรอบคอบ ย่อมจะให้ความจริงซึ่ง
เถียงไม่ได้ข้อหนึ่งว่า ผู้จะเก็บเกี่ยวเกียรติยศชื่อเสียง ความนับหน้าถือตา และทรัพย์สินสมบัติ
แก้วแหวนเงินทอง ทั้งปวงนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นเศรษฐีมหาเศรษฐีมาแต่คลอดจากครรภ์
มารดาเลย ทุกๆ คนผู้มีความมานะอดทนพากเพียรพยายาม, มีความกล้าหาญ, มีความ
เชื่อมั่นในตนเอง, มีความทะเยอทะยานมากใหญ่ไม่สูงเฉพาะแต่ในทางชื่อเสียงเกียรติยศ, อยู่
ในกรอบของขนบธรรมเนียมประเพณี, อยู่ในศีลธรรมอันดี, เป็นผู้รู้จักประมาณตน, รู้
กาละเทศะ, รู้จักหวั่นไหวและไม่ควรที่จะก้าวค่อนไหนจะหยุดค่อนไหน หรือจะถอยหลัง
ค่อนไหน, และรู้ชะโรอื่น ๆ อีกนานาประการ แล้วเขานั้นแหละในตอนสุดท้าย จะเป็นผู้
ชนะ เป็นผู้สามารถครอบงำโดยเอาทรัพย์สินสมบัติ และเกียรติยศชื่อเสียงเหล่านั้นมาเป็นของตน,
ของครอบครัวและของประเทศชาติได้

นักศึกษาที่อ่านชีวประวัติของบุคคลสำคัญแต่ละคนต่อไป จงอย่าอ่านอย่างหนังสือ
นวนิยาย แต่จงอ่านอย่างคนฉลาด เพื่อจะถือเป็นแบบอย่างของคนเอง จงพิจารณา
ดูให้ดีทุกแง่ทุกมุมว่า เกิดด้อยในการที่จะนำไปสู่ความมีชื่อเสียงอันรุ่งโรจน์ของท่านผู้ยิ่งใหญ่
หรือไม่รู้จักดับสูญเหตุนั้น มีอะไรบ้าง แล้วละมันหักเขาได้ และจงหมั่นพยายามฝึกฝน
ตนเอง คิดเถานิสัยของคนให้เป็นไปตามนิสัยที่เราต้องประสงค์จะเอาเยี่ยงอย่างอันเป็นลักษณะ
ที่เราเห็นว่าดีงามเหล่านั้น จงบันทึกนิสัยอันชั่วร้าย เช่น ความเกียจคร้าน, ความท้อ
ถอย, ความเห็นแก่ตน, ความทรยศคดโกงไม่ซื่อสัตย์สุจริตนั้นเสีย ในไม่ช้าท่านจะรู้จัก
ด้วยตนเองว่า ตัวท่านได้ผิดแปลกไปจากเดิมอย่างเป็นคนละคนทีเดียว

ท่านเองเฟรดโดว์ จินคกั๋วเอกอนต์ชื่อชื่อของสหรัฐอเมริกา ได้สรรเสริญการ
อ่านชีวประวัติของบุคคลสำคัญไว้เป็นคำโคลง ว่าดังนี้

Lives of great men all remind us,

We can make our life sublime,

And, departing, leave behind us,

Footprints in the sand of time.

โคลงบทนี้ ถอดออกมาจากความยากเป็นง่ายชนิดร้อยแก้ว คงได้ความว่า
“ประวัติของบุคคลที่มีชื่อเสียงนั้น เป็นเครื่องเตือนใจให้เราถวิลอยู่เสมอว่า เราจักอา
มีชื่ออันรุ่งโรจน์ได้เหมือนกัน และเมื่อถึงวันซึ่งคนแล้ว ก็นั่งทงชื่อเสียงไว้ให้ปรากฏ
อยู่ในโลกด้วยเหมือนดังรอยเท้าคนที่เหยียบไว้บนทรายฉะนั้น”

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระมหาจักรพรรดิเจ้าของไทยเรา
(รัชกาลที่ ๖) ได้ทรงแปลงโคลงบทนี้เป็นโคลง ๔ สัภาพ ว่า :—

ประวัติอันรุ่มรวยไซ้

เตือนใจ เรามา

เราอาจจะมีชนม์

เลิศได้

และขานจะบรรลย์

ทั้งซึ่ง

รอยบาทเหยียบแน่นไว้

แทบพันทรายสมัย

การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

เกิดคิดที่เรากำลังศึกษาว่าบุคคลสำคัญของโลกมีลักษณะพิเศษอย่างไรบ้าง จึงรู้งไรจนต้องเด่นอยู่เหนือคนอื่นบ้างในด้านนั้น ๆ นั้น ขอแนะนำว่าลักษณะพิเศษของบรรดาท่านเหล่านั้นมีมากมาย ขอยกตัวอย่าง โทมัส อีดิซัน เอ็ดสัน นักประดิษฐ์ผู้ยิ่งใหญ่ของสหรัฐอเมริกาในด้านผลิตเครื่องไฟฟ้า เป็นต้น การค้าขายเครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้าราวกับเทน้ำได้เปลี่ยนฐานะท่านผู้ให้กลายเป็นมหาเศรษฐีอย่างทันท่วงทีทีเดียว ความมั่งคั่งร่ำรวยของท่านมิได้แพ้ นายเฮนรี ฟอร์ด มหาเศรษฐีรถยนต์ของโลก แม้กระนั้นนักคิดเอ็ดสันไม่ได้ปล่อยเวลาว่างให้ล่วงเลยไปโดยเปล่าประโยชน์แม้แต่น้อย ถ้ามีเวลาว่างเมื่อใด ท่านผู้ต้องทดท้อแก่กันคว่าประดิษฐ์ของใหม่ให้ชาวโลกได้ไร้ต้องอยู่เสียดราบถึงวาระสุดท้ายแห่งชีวิตของท่าน ย่อมเป็นที่ยอมรับกันอยู่อย่างหนึ่งว่า การดำรงตัวนั้นแท้จริงย่อมอาศัยเวลาอยู่ด้วยเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง แต่บางครั้งเรามีความฉงนสนเท่ห์เหลือเกินว่าเหตุใดในระยะเวลาได้เดียวกันนั้นเอง คนหนึ่งจึงทำงานได้มากกว่าอีกคนหนึ่ง เมื่อเราศึกษาประวัติของบุคคลสำคัญแล้วจะทราบว่า ท่านเหล่านั้นส่วนมากทำงานได้สำเร็จอย่างน่าอัศจรรย์ ซึ่งตามปกติวิสัยแล้ว คนที่มีสติปัญญาอย่างธรรมดาย่อมต้องใช้เวลานานกว่าท่านเหล่านั้นต้องหรือล้มเหลวทีเดียว จริงอยู่ ผลสำเร็จของงานอาจเป็นด้วยท่านเหล่านั้นมีความสามารถของมีสมองอย่างที่เกิดผลจากสามัญชนทั้งปวง แค่ว่าเมื่อได้จับส่วนน้อยอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ส่วนมากทีเดียว เนื่องมาจากการที่ท่านเหล่านั้นรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่างหากเถา และนี่เองเป็นเคล็ดลับข้อหนึ่งของงานการดำรงตัว

คุณสมบัติพิเศษของบุคคลสำคัญ

๑. ความรักชาติอย่างแรงกล้าของมหาตมะคานธี ในอินเดีย ของยอร์ช วอชิงตัน แห่งสหรัฐอเมริกา
๒. ความมุมานะไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคของ มุสตาฟา เคมาล ปาชาแห่งตุรกี
๓. ความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยว ด้วยมีความมุ่งหมายที่แน่นอนของมาดาม มารี คูรี

๔. ความเมตตาการุณาอยากจะให้คนป่วยได้รับความสุขสำราญของ ฟลอเรนซ์ ในคิงเอด
๕. ความเกร็งเครียดและเจ็บปวดของรัฐบุรุษใจเด็ดก บิสมาร์ค แห่งเยอรมัน
๖. ความมีใจเชื่อเพื่อเผื่อแผ่ อยากจะให้ชาวโลกทั้งปวงมีความสามัคคีปรองดองเป็นพวกเดียวกัน โดยตั้งการถูกเดือขึ้นทั่วโลกของ เบเดน-เพาเวลด
๗. ความเชื่อมั่นเคารพนับถือตนเองว่าทำถูกเสมอของ คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส, กาลิเลโอ กาลิเลอี, โรเบิร์ต คาร์เวน และของเฮ็คเท็ค เจนเนอร์
๘. ความไม่ย่อท้อถอยหลัง ของ วิดเดียม ฮาวัย์ ชาวอังกฤษที่ค้นพบถึงการหมุนเวียนของโลกที่ภายในร่างกายของมนุษย์เรา
๙. ความขยันหมั่นเพียรก่อร่างสร้างตนเองจากฐานะที่ยากจนไปสู่ความรุ่งโรจน์อันน่าอัศจรรย์ ของ วิดเดียม เซกซ์เปียร์ และ เฮนราแอส ดิงคอร์ด
๑๐. ความไม่ปล่อยเวลาว่างให้ผ่านไปโดยไร้ประโยชน์ของ เฮคติน และของ มาร์โคนี นักประดิษฐ์ลึกลับของอิตาลี ซึ่งสามารถสร้างเครื่องส่งและรับคลื่นไฟฟ้าในอากาศได้โดยไม่ต้องใช้สายที่เราเรียกว่าวิทยุโทรเลข

ตัวอย่างคุณสมบัติของบุคคลสำคัญในโลก ที่ยากมากถ้าจะแต่เฉพาะบางคนข้างบนนี้ ประการหนึ่งจะให้การศึกษาให้เห็นลำดับสำคัญ ๆ ที่ท่านกล่าวมานี้มาแล้วเหล่านี้ว่าคุณสมบัติพิเศษของเห็นคนอื่นนั้นนับด้านเท่านั้น มิใช่แต่เพียงว่า บุคคลสำคัญของโลกคนหนึ่งจะมีคุณสมบัติพิเศษอยู่อย่างเดียว ความจริงนั้นคนหนึ่งมีหลาย ๆ อย่างรวมอยู่ในคนเดียวกัน แต่ไม่โดดเด่นเหมือนคุณสมบัติโดยเฉพาะคน เช่น เฮคติน มีทั้งความขยันหมั่นเพียร, ความไม่ย่อท้อถอยหลัง, ความรักชาติ, ความมุ่งมั่นไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค, ความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยว โดยมีความมุ่งหมายที่แน่นอน, ความเกร็งเครียดและเจ็บปวดในการงาน และมีอะไรที่อีกมากมาย เช่นเดียวกับบุคคลสำคัญคนอื่นที่มีอยู่แล้วทั่วไป แต่คุณ

สมบัติที่เด่นชัดอยู่แนวหน้าของบรรดาคุณสมบัติอื่น ๆ นั้น ก็คือ ความที่ไม่ยอมปล่อยเวลาว่างให้ผ่านไปโดยไร้ประโยชน์

หัวข้อสำคัญที่เราจะศึกษามืออะไรบ้าง

ในการศึกษาความเป็นมาของชีวิตของบุคคลสำคัญนั้น เราได้ตั้งหัวข้ออันจำเป็นซึ่งศึกษาไว้รวม ๖ หัวข้อ คือ

๑. ชตระกูล (วัน เดือน ปีเกิด) และฐานะ (ความเป็นอยู่ในครอบครัวที่ถือเขากำเนิด)
๒. การศึกษาเล่าเรียน
๓. การงานสำคัญ
๔. งานอดิเรก หรืองานพิเศษ (นอกเหนือไปจากงานประจำ) ในยามว่างงาน
๕. เกียรติคุณที่ชาวโลกมอบแทน
๖. มรณะ (วัน เดือน ปีตาย)

๑. อลิเกอวี ดันเต Alighieri Dante ค.ศ. ๑๒๖๕-๑๓๒๑

๑. ชตระกูล และ ฐานะ เกิดที่เมืองฟลอเรนซ์ Florence ประเทศอิตาลี เมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๑๒๖๕ บิดาเป็นทนายความมีชื่อเสียงดี ตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้เคียงโบสถ์ เซนต์ ยอห์น Saint John

๒. การศึกษา ไม่ปรากฏหลักฐานชัดแจ้งว่าศึกษาที่ไหน ทราบแต่เพียงว่าเป็นผู้สนใจในวิชาประวัติศาสตร์, วรรณคดี, คณิต, ธรรมชาติวิทยา, คำสอน, การปกครองบ้านเมือง และ วิชาดาราศาสตร์

๓. งานสำคัญ ดันเตมีนิสัยรักการประพันธ์มาตั้งแต่เยาว์ เขาได้แต่งบทร้อยกรองเป็นกาพย์และโคลงไว้มาก ดังที่ใช้สำหรับบทประพันธ์ของเขานี้ เป็นวิธีใหม่ ผิดจากจินตकोंทั้งหลายในยุคเก่า ปัจจุบันคำสำคัญที่ทำให้เขารักการประพันธ์เนื่องจากใน ค.ศ.

๑๒๗๓ อายุ ๘ ขวบ เราได้พบเด็กหญิงคนหนึ่งชื่อ บัตริส ปอร์ตินารี Beatrice Portinari มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน เราเริ่มมีความจงรักภักดีหลงใหลไม่สิ้นในคือนางตามประสาเด็ก ครั้นเติบโตเป็นหนุ่มสาวฉันค้นเคืองรักนางมากแต่ไม่ได้นางเป็นภรรยา เพราะบัตริสไปแต่งงานกับชายอื่นเสีย งานประพันธ์อันยิ่งใหญ่ฉบับเป็นเรื่องราวแรกของเธอฉันได้ติดออกมาในปี ค.ศ. ๑๒๗๒ มีชื่อว่า ชีวิตใหม่ "La Vita Nuova" (New Life) เป็นภาษาอิตาเลียน มีโคลง ๓๓ บท จัดด้วยกาพย์กลอนและร้อยแก้ว พรรณนาถึงรูปโฉมและความเด่นหาของเธอที่มีต่อสาวงามบัตริสด้วยความรักอย่างสุดซึ้ง นางถึงแก่กรรมในปี ค.ศ. ๑๒๙๐ ฉันเต็มความเศร้าโศกเสียใจมาก คิดถึงนางไม่หยุดยั้ง ได้แต่งบทประพันธ์ชื่อ พะยานความรัก "Il Convito" (Bouquet) เติมน้ำเชื่อมดอกไม้เพื่อเป็นอนุสรณ์พะยานรัก บทประพันธ์ที่ทำให้ฉันมีชื่อเสียงมากจนได้เลื่อนฐานะมาเป็นบุคคลสำคัญของโลกคือเรื่อง เทวดาเถื่อน "The Divine Comedy" กล่าวถึงเรื่องสวรรค์-นรกตามมโนคติที่เรากล่าวภาพของตนเอง วัตถุประสงค์เพื่อจะสอนมนุษย์ให้คงอยู่ในศีลธรรมอันดี วิถีเขียนของเธอไม่เหมือนวิถีของพระเถระทางศาสนาแต่โบราณ ซึ่งใช้วิถีเขียนแบบเทศนาโวหาร ดังสอนอย่างตรงไปตรงมาเธอคือ ๆ คนอ่านคนฟังถูกชวนให้ขบถจนมากลางจะตั้งใจฟัง นิดกัณฑ์โยบายของคันเตซึ่งเขียนเรื่องนี้ได้สนุกสนานเพลิดเพลินน่าอ่านไม่เบื่อเลย เธอบรรยายอารมณ์อันเผ็ดร้อน, ความรัก, ความเกลียดชัง, ความคิดเห็นในทางการเมือง, ความรู้ในทางศาสนา, ภูมิศาสตร์, คาราศาสตร์, ความคับแค้นใจในการขัดแย้งที่ตึงเครียดจากบ้านเกิดเมืองนอน ซึ่งได้แก่ตัวของเธอเองแท้ ๆ รวบรวมถ่ายทอดข้อความทั้งหมดเหล่านั้นลงในหนังสือที่กล่าวแล้วเล่มเดียวได้อย่างน่าพิศวง

๔. งานอดิเรก งานพิเศษนอกเหนือไปจากการประพันธ์ปรากฏว่า ฉันเคยชอบชวตชนโดคโมเนของนักการเมือง เราได้เข้าชวตชวตชน เมื่อ ค.ศ. ๑๒๗๕ ประเทศอิตาลีครั้งนั้นแยกกันอยู่เป็นรัฐ ๆ ไม่ได้รวมกันอยู่ใต้การปกครองของรัฐบาลกลางเหมือนปัจจุบันนี้ เมืองฟลอเรนซ์ Florence ที่ฉันเคยอยู่นั้นปกครองแบบสาธารณรัฐมีคณะกรรมการเมืองหลายพรรค และยุ่งเหยิง แย่งชิงอำนาจการครองเมืองกันอยู่อย่างอดองเดมขึ้นมา ถ้า

ฝ่ายใดฝ่ายแพ้ถูกลงโทษถึงแก่เนรเทศออกนอกเมือง ถ้าใครฝ่าฝืนเด็ดขาดเข้าไปในเมือง
เจ้าหน้าที่จะจับกุมได้โทษอย่างแรงถึงแก่ถูกเผาทั้งเป็นทีเดียว สมัยหนึ่งคนเคยได้รับเลือกตั้ง
เป็นกษัตริย์ประจำเมืองฟลอเรนซ์เมื่อ ค.ศ. ๑๓๐๐ พรรคการเมืองแบ่งเป็น ๒ คณะ
คือขาวกับดำ ฝ่ายขาวมีนโยบายตั้งมั่นเป็นฝ่ายกลาง ฝ่ายดำมีนโยบายรุนแรง ดันเค
อยู่ในสังกัดพวกขาว เหตุการณ์ต่อมาบ้านเมืองเกิดจลาจลมีสงครามกลางเมือง ครั้น
ถึงบรียอริตตีแล้วจึงมีการจัดตั้งคณะผู้ปกครองเมืองขึ้นใหม่ รัฐบาลชุดแรกของ
คนเคยถูกไล่ขอยกจากตำแหน่ง ปรากฏว่าพวกค่านีรเทศคนเคยออกนอกเมืองฟลอ—
เรนซ์ในปี ค.ศ. ๑๓๐๒ คำสั่งนี้รุนแรงมากถึงกับว่าเขาเมืองยังไม่ได้โดยจนตลอดชีวิต
เหตุนี้คนต่างชาติของฟลอเรนซ์โดยผ่านเมืองต่าง ๆ หอขยเมืองก็อยู่ที่เมืองวีโรนา Verona
(ค.ศ. ๑๓๐๓) เมืองโบโลญา Bologna (ค.ศ. ๑๓๐๔) เมืองลูนิเกียลา Lunigiana (ค.ศ.
๑๓๐๖) เมืองคาเซนติโน Casentino (ค.ศ. ๑๓๐๗) เมืองปารีส Paris (๑๓๐๘) เมืองปิซ่า
Pisa (๑๓๑๓) และเมืองสุดท้ายในทวีปคือ เมืองราเวนนา Ravenna (๑๓๑๕-๑๓๒๓)
หนังสือเรื่องเทพดาเถื่อน "The Divine Comedy" เขาแต่งขึ้นเมื่อตอนถูกเนรเทศแล้วใน
ปี ค.ศ. ๑๓๐๗ เพราะฉะนั้นจึงสามารถบรรยายความคับแค้นยากลำบากความความที่เป็นจริง
อย่างราบซึ้งถึงใจลงในหนังสือเล่มนี้ได้ทั้งหมด

ชีวิตส่วนตัวของคนเคยนั้นควรจะกล่าวในที่นี้ เพื่อให้สมบูรณ์แบบ ก็คือการ มี—
ครอบครัว ก่อนที่เขาจะถูกเนรเทศปรากฏว่าในปี ค.ศ. ๑๓๐๗ เขาได้แต่งงานกับหญิง
สาวงามชาวฟลอเรนซ์คนหนึ่งชื่อ เยมมาโดนาตี Gemma Donati ให้กำเนิดบุตรชาย ๒ คน
ชื่อ ปิเอโตรและจาโค ซึ่งมีอาชีพเป็นนักประพันธ์เจริญรอยตามบิดาขึ้นมา

๕. เกียรตินิยม คนเคยได้รับความยกย่องว่าเป็นมหาวีรของของโลกและของ
ชาติ ชัยเคียงของเขาหอมฟุ้งมาแต่เป็นเวลายาวนานกว่าหลายร้อยปี ในวงวรรณกรรม
ยอมรับกันทั่วไปว่าเขาเป็นอมตะกวีคนหนึ่ง บทประพันธ์ที่ทำให้เขาเด่น ฐานะเป็น บุคคล
สำคัญของโลกก็คือเรื่องเทพดาเถื่อน "The Divine Comedy" นั้นเอง มีผู้นำเขาเรื่อง

ไม่แปลเป็นภาษาต่าง ๆ เกือบทั่วโลก สองเฟลโลว์ Longfellow มหากวีอเมริกันได้แปลเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างดีเยี่ยม ฉันเคยได้รับเกียรติสูงไม่แพ้พระยาพิชัยดาบหักของพระร่วงของไทยเราที่ได้ทรงพระราชนิพนธ์ เรื่องนรก-สวรรค์ ได้อย่างดีตามที่ปรากฏในหนังสือไตรภูมิพระร่วง หรือฉันเคยได้รับเกียรติไม่แพ้ ยอน มีตัน John Milton (ค.ศ. ๑๖๐๘-๑๖๗๔ เป็นนักประพันธ์เรื่องนามชาวอังกฤษ) John Milton ได้ประพันธ์เรื่องนิทานกตเวท Paradise Lost ว่าด้วยเรื่อง นรก-สวรรค์ อันเป็นนิทานกตเวทซึ่งไม่เคยมีใครทราบมาก่อนเลย เรื่อง "The Divine Comedy" นั้นเป็นบทประพันธ์ที่ไพเราะชวนฟังพรรณนาออกมาจากนิภาพอย่างวิเศษ ซึ่งไม่เคยมีใครได้ประพันธ์เรื่องในแนวนักคิดเช่นนี้ไว้ให้ชาวโลกได้อ่านกันเคย

เค้าเรื่องโดยย่อของเรื่องนี้ มีความว่าวิญญาณของคันเตได้ถูก ยมทูตพาไปเที่ยวที่คณาจารย์เมืองนรก และลงไปลึกเข้า ๆ จนถึงนรกชั้นลึกที่สุดเรียกว่า อินเฟอโน Inferno คันเตได้บรรยายเหตุการณ์โดยพรรณนาสิ่งที่เขาได้พบได้เห็นตามระยะ ทางที่ผ่านไปอย่างละเอียดละออ ทำให้ผู้อ่านผู้ฟังซาบซึ้งเห็นจริงเห็นจรงราวกับตนเองได้ไปยังสถานที่เหล่านั้นมาด้วยเหมือนกัน คันเตพาฉันไปถึงสถานที่ชั่วร้ายแปลกแห่งหนึ่ง ณ สถานที่นั้นมีการแสดงให้เห็นการลงโทษทรมานคนโง่บาปหยาบช้าต่าง ๆ ที่ได้ก่อกรรมทำชั่วไว้ขณะเมื่อตนยังมีชีวิตอยู่บนมนุษย์โลก ในท้องเรื่องปรากฏว่าในที่ลึกคันเตได้พบกับภริยาซึ่งเคยเป็นสาวงามยอดสุดวาทยของเขานางได้พาคันเตไปยังพิภพอื่นอีกหลายพิภพตามที่ปรากฏในคำร่ายคาถาสาธตรีและคัมภีร์คำสอนในยุคนั้น คันเตได้รับความรู้เรื่องศาสนาเป็นอย่างดีและเขียนแบบร่างไพเราะจากโคลงกลอนของเวอร์จิล Virgil ซึ่งเป็นกวีโรมันอันมีชื่อเสียงยุคโบราณ คันเตได้เคยคบหาสมาคมกับคนทุกชั้นที่มีชื่อเสียงโด่งดังทั้งชีวิตและได้ชื่นชมรสเปรี้ยวหวานมันเค็ม หรือหอมหวานเผ็ดร้อนมาเป็นเวลาพอแล้ว เขาก่อร่างสร้างตัวขึ้นมาเองในยุคที่เขาเกิด ฉะนั้นบทประพันธ์ของเขาจึงเพียบพร้อมไปด้วยรสนิยมนานาประการของมนุษย์ในครั้งกระนั้น ไม่เพียงแต่สร้างความคิดคำนึงขึ้นจากนิภาพอย่างกว้างใหญ่ไพศาลเท่านั้น แต่ยังได้ระบายอารมณ์และเหตุการณ์ต่าง ๆ พร้อม

ทั้งความรู้อันลึกซึ้งของมนุษย์ในสมัยกลาง Middle Ages ไว้ในหนังสือ "The Divine Comedy" ของเขาโดยพร้อมสรรพ ทั้งน้อมดูประดังศเพื่อให้อนุชนรุ่นเกิดมาทบทวนได้ศึกษาพิจารณาต่อไป

๖. มรณะ ต้นละครชีวิตของเขาด้วยการลงแก่กรรมที่เมือง ราเวนนา Ravenna เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ค.ศ. ๑๖๒๖ เป็นการตายที่เต็มไปด้วยความลำบากยากจน ก้นแค้นแสนสาหัส เนื่องจากเหตุที่ถูกเนรเทศออกจากบ้านเกิดเมืองนอนอันเป็นที่เคยอยู่เคยกินอย่างดำรงมาแต่ก่อนนั้นเองจึงไม่มีใครช่วยเหลือ เพราะเกรงเจ้าหน้าที่รัฐบาลจับได้จะพลอยมีโทษผิดไปด้วย

๒. วิลเลียม เชกสเปียร์ William Shakespeare ค.ศ. ๑๕๖๔-๑๖๑๖

๑. ชตระกูล และ ฐานะ ได้หลักฐานจากหนังสือวรรณคดีอังกฤษโดยเพด English Literature by Pace ปรากฏว่า วิลเลียม เชกสเปียร์ เขาพิชิตชื่อในโบสถ์ทั่วอังกฤษที่เมืองสแตรทฟอร์ด Stratford บนลำน้ำ Avon มณฑลวอร์วิกเชอร์ Warwickshire ประเทศอังกฤษ England เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ค.ศ. ๑๕๖๔ หนังสือเล่มนี้บรรยายต่อไปอีกด้วยว่า ตามประเพณีตั้งชื่อในโบสถ์สมัยนั้นเด็กต้องเกิดมาชดายุประมาณหนึ่งสัปดาห์เสียก่อนพระเจ้าจะตั้งชื่อให้ เพราะไม่ว่าเกิดวันไหนแน่ วันต่อมาโบสถ์ จะบันทึกเขียนประวัติจึงตั้งวันเกิดเขาตามรอบใจด้วยเหตุผลดังนี้ บ้างก็ว่า เกิดวันที่ ๒๓ เมษายน เพราะเด็กอายุราว ๓ วัน มารดาถูกอุ้มไปทำพิธีในโบสถ์ได้แล้ว บิดาชื่อยอน เชกสเปียร์ John Shakespeare มีอาชีพเป็นช่างทำถ่าน มีบ้านร้านค้าบนถนน และหนึ่งสัปดาห์ รับราชการตำแหน่งตุลาการประจำตำบลด้วยอีกหน้าที่หนึ่ง (เฮด ฮัดเดอแมน Head alderman) มารดาชื่อ มาร์ มาร์เตน เป็นบุตรสาวชาวโรฟมอันซาร์กิน * ฉะนั้นในหนังสือคือชื่อยานเขียนไม่ได้เลย

๒. การศึกษา เขาโรงเรียนวัดที่ตำบลสแตรทฟอร์ด Stratford Grammar School เมื่ออายุราว ๗ ขวบ เพด Pace กล่าวว่าชีวิตอันสุขด้วยเด็กของ เชกสเปียร์ ค่อนข้าง

มีนมวัดเต็มที ครูช่างไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนเขาเดียวเลยแม้แต่ว่าอยู่โรงเรียนไหนมาบ้าง
ฉะนั้นประวัติเรื่องการศึกษารองท่านผู้ซึ่งเขาอยู่ในเกณฑ์ดังนี้ฐานเป็นส่วนตัวมาก แต่
อย่างไรก็ดี เขาความได้ว่า เรียนภาษาละตินและกรีกเพิ่มเติมด้วย เรกต์เปียร์มีความ
จำเป็นต้องลาออกจากโรงเรียนเมื่ออายุ ๑๓ เพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัวซึ่งประสบกับความ
หายนะยากจนลง ข้าบศึกเคราะห์ร้ายก็จะต้องถูก ออกจากตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีประจำ
ตำบลนั้น เรกต์เปียร์หาเงินเลี้ยงครอบครัวและน้อง ๆ อีก ๕ คน คือกิดเบอร์ต, ริชาร์ด,
เฮลมัน และ โยนส์ เรกต์เปียร์ออกจากโรงเรียนมาทำอาชีพอะไรไม่ปรากฏชัดอีกเหมือน
กัน เท่าที่จำ ออกมาฝึกหัดขายเนื้อเพื่อเลี้ยงบิดามารดาและน้องชายน้องสาว เมื่ออายุ
๑๘ ปี เดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๕๗๒ ได้แต่งงานกับ แนน ฮัททเวย์ Anne Hathaway
บุตรสาวชาวนาตำบล ชอตเตอร์ Shottory ใกล้กับเมืองสแตร์ทฟอร์ด Stratford นั้นเอง
ภริยาของเรกต์เปียร์ แก่กว่าเขากว่า ๘ ปี ซบักันด้วยกันมาจนถึงปีใหม่ ค.ศ. ๑๕๗๓ ภริยา
ของเขาให้กำเนิดธิดาคนแรกซึ่งตั้งชื่อว่า ซูแซนนา Susanna กาลเวลาต้องเลยมาตาม
ลำดับจนถึงปี ค.ศ. ๑๕๗๕ นางก็ให้บุตรสาวแก่คู่หนึ่ง ซึ่งเรกต์เปียร์ตั้งชื่อบุตรสาวคู่คน
ชายชื่อ แฮมเนต Hamnet และคนหญิงชื่อ จูดีท Judith เป็นที่รู้ชัดว่าทราดใจของบิดา
มารดาอย่างนัก บุตรชายชื่อแฮมเนตคนต่อมาถึงแก่กรรมลงในปี ค.ศ. ๑๕๗๖

ชีวิตของครอบครัว เรกต์เปียร์ อันแรนกัน ยากจน ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนี้เอง
จัดเป็นการศึกษาน้อยสำคัญยิ่ง เพราะความชัดเจนในชีวิตที่ควรรับผิดชอบเหล่านี้เป็นบ่อเกิด
ของดวงความคิดชนชั้น ซึ่งสอนให้ท่านผู้รูจักความแท้และโศก นับว่าเป็นการศึกษาที่สำคัญ
ยิ่งไปกว่าการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเลยอีก เพราะเป็นชีวิตที่เรกต์เปียร์ประสบความ
ปวดแสบปวดร้อนจน หรือหอมหวานนุ่มนวลมากกับคนเขรโดยแท้จริงไม่ใช่นึกใคร่ถึง
ใครสอน

๓. งานสำคัญ คงจะมีชีวิตในครอบครัวไม่ราบรื่นนัก เห็นจะเป็นเพราะ
เนื่องด้วยความยากจนในการทำมาหาเลี้ยงชีพอย่างหนึ่ง หรือมีความจำเป็นต้องเห็นภัยเพราะ
หน้าอกอย่างหนึ่ง ในปี ค.ศ. ๑๖๐๖ ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเรกต์เปียร์ได้เข้าไปหางานทำในกรุง

ตอนตอน ทราบแต่เพียงว่าในที่สุดถึงปี ค.ศ. ๑๕๗๒ เขาได้ประสบผลสำเร็จอย่างงดงาม
 ในการงานเป็นที่พอใจมาก ส่วนทำไมจึงไปจากบ้านเดิมและไปเมื่อไรไม่มีที่ยืนยัน เขา
 ประสบผลสำเร็จอะไรเล่า? เขาทำงานในโรงละครและเลื่อนฐานะขึ้นทุกที ครึ่งแรกเป็น
 คนแต่งละครก่อน ต่อมาจึงเขียนบทละคร, กำกับการแสดงละคร และในที่สุดได้เป็นผู้ถือ
 หุ่นในโรงละครใหญ่ ๆ ของกรุงลอนดอนมีจำนวนนับได้หลายโรง เขาส่งเบียร์มันดียทำ
 คือเขากับคนทุกชั้นได้อย่างสนิทสนม เวลาคิดต่อกับใครก็ใช้ความสังเกตจดจำอุปนิสัยใจคอ
 ภิรยาท่าทางความเป็นอยู่ของคนนั้น ๆ ได้ แล้วใช้ภิรยาท่าทางอุปนิสัยของบุคคลชั้นต่าง ๆ
 ที่เขาประสบมาด้วยตนเองบรรยายลงในบทประพันธ์ของเขาได้ละเอียดละออ ทั้งถูกต้อง
 ตรงกับความเป็นจริงด้วย บทละครที่เขียนมีความไพเราะซาบซึ้งทั้งสัมผัสและความหมาย
 กัด ด้วยเหตุนี้ คนทั้งหลายจึงยอมยกให้เป็นอันดับเอกของโลกนี้หรือเดียงเดียงดื้อไปทั่วทิศ
 การประสบความสำเร็จในโรงละครนี้ได้เปลี่ยนฐานะ ของเชกสเปียร์ให้กลายเป็นผู้มั่งคั่งขึ้น
 ในปี ค.ศ. ๑๕๗๗ สามารถซื้อบ้าน ซอยที่ดินในเมืองสตราตฟอร์ด Stratford อันมีราคา
 สูงจัดไว้เป็นกรรมสิทธิ์ของตนได้ บ้านหลังนี้มีรูปร่างเหมาะเจาะงดงามมาก ทั้งที่ดินซึ่ง
 เชกสเปียร์ซื้อไว้นั้นก็ปรากฏว่าอยู่ในทำเลที่ดีสุดอีกด้วย การที่เชกสเปียร์ได้เปลี่ยนฐานะ
 จากความยากไร้ไปสู่ความมั่งคั่งร่ำรวยได้เช่นนี้ ก็ด้วยมีความพากเพียรพยายามก่อสร้างสร้าง
 ตัวจากงานละคร อดค่าหะเก็บเด็กประถมน้อยจากเงินรายได้ขายบทละครอันดื้อซื่อไปทั่ว
 ทิศจนสามารถรวบรวมเงินเป็นจำนวนใหญ่ ซอยบ้านซอยที่ดินอยู่ได้อย่างสำราญตลอดชีวิต

รายนามบทละครที่เชกสเปียร์ประพันธ์ (PLAYS)

- เรื่องที่ ๑ ชื่อ Henry VI (เฮนรีที่ ๖) บทละครเรื่องนี้ใช้เวลาถึงอยู่สองตอนคือ
 ตอนแรก ประพันธ์ภาค ๒ และภาค ๓ ในปี ค.ศ. ๑๕๗๐-๑๕๗๑
 ตอนหลัง ประพันธ์ภาค ๓ ในปี ค.ศ. ๑๕๗๑-๑๕๗๒
- เรื่องที่ ๒ Comedy of Errors (คอมเมดี้ ออฟ เออร์เรอร์ส) เรื่องนี้ กรมพระนครฯ ทรง
 ตั้งชื่อว่า หลงใหลได้ปลื้ม ซึ่งเชกสเปียร์ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๕๗๑-๑๕๗๒

เรื่องที่ ๓ Two Gentlemen of Verona (ทเวนตีเมนต์ ออฟ เวอร์นา) ประพันธ์ในปี

ค.ศ. ๑๕๑๒

เรื่องที่ ๔ Richard III (ริชาร์ดที่ ๓) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๕๑๒-๑๕๑๓

เรื่องที่ ๕ Titus Andronicus (ติตัส แอนโดรอนิคัส) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๕๑๓

เรื่องที่ ๖ Love's Labour's Lost (เลิฟส์เลเบอร์ส ลอสต์) ประพันธ์ในปี ค.ศ.

๑๕๑๔

เรื่องที่ ๗ King John (คิง จอห์น) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๕๑๔

เรื่องที่ ๘ Romeo and Juliet (โรมิโอ แอนด์ จูเลียต) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๕๑๔-

๑๕๑๕

เรื่องที่ ๙ Richard II (ริชาร์ดที่ ๒) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๕๑๕

เรื่องที่ ๑๐ A Midsummer Night's Dream (ความฝันในคืนเพ็ญกลางฤดูร้อน) ประพันธ์
ในปี ค.ศ. ๑๕๑๕

เรื่องที่ ๑๑ Taming of the Shrew (เทมมิงออฟเดอะชเรว) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๕๑๖

เรื่องที่ ๑๒ Merchant of Venice (พ่อค้าเมืองเวนิส) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๕๑๖

เรื่องที่ ๑๓ Henry IV (เฮนรีที่ ๔) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๕๑๗-๑๕๑๘

เรื่องที่ ๑๔ Much Ado About Nothing (มัช อะโด อะเบาท์ นัตติ้ง) ประพันธ์ในปี

ค.ศ. ๑๕๑๘-๑๕๑๙

เรื่องที่ ๑๕ Henry V (เฮนรีที่ ๕) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๕๑๙

เรื่องที่ ๑๖ Julius Caesar (จูเลียส ซีซาร์) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๕๑๙-๑๖๐๐

เรื่องที่ ๑๗ As you Like It (แอส ยู ลายก์ อิท) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๕๑๙-๑๖๐๐

เรื่องที่ ๑๘ Merry Wives of Windsor (เมอร์รี่ ไวฟ ออฟ วินด์เซอร์) ประพันธ์ในปี

ค.ศ. ๑๕๑๙-๑๖๐๐

เรื่องที่ ๑๙ Hamlet (แฮมเลต) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๐-๑๖๐๑

- เรื่องที่ ๒๐ Twelfth Night (ทวิเลฟไนท์) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๑
- เรื่องที่ ๒๑ Troilus and Cressida (โทรilus แอนด์ แครสซิดา) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๒
- เรื่องที่ ๒๒ All's Well That Ends Well (อลล์ เวลล์ แอนด์ เฮนส์ เวลล์) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๒
- เรื่องที่ ๒๓ Measure For Measure (เมเชอร์ ฟอร์ เมเชอร์) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๕
- เรื่องที่ ๒๔ Othello (ออตเทลโล) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๕
- เรื่องที่ ๒๕ King Lear (คิง แลร์) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๕-๑๖๐๖
- เรื่องที่ ๒๖ Macbeth (แมคเบธ) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๕-๑๖๐๖
- เรื่องที่ ๒๗ Antony and Cleopatra (แอนโทนี แอนด์ คลีโอพัตรา) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๗
- เรื่องที่ ๒๘ Timon of Athens (ทิมอน ออฟ เอเธนส์) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๗-๑๖๐๘
- เรื่องที่ ๒๙ Pericles (เพอริคลัส) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๘
- เรื่องที่ ๓๐ Coriolanus (คอรียอลานัส) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๘-๑๖๐๙
- เรื่องที่ ๓๑ Cymbeline (ซิมบิลีน) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๑๐
- เรื่องที่ ๓๒ A Winter's Tale (เอ วินเตอร์สเทล) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๑๑
- เรื่องที่ ๓๓ The Tempest (เดอะ เทมเปสต์) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๑๑
- เรื่องที่ ๓๔ Henry VIII (เฮนรีที่ ๘) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๑๒-๑๖๑๓
- เรื่องที่ ๓๕ The Two Noble Kinsmen (เดอะทูโนเบิลคินส์แมน) ประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๖๑๒-๑๖๑๓

บทละครที่ชาวโลกอ่านมากรู้จัก

คุณหนังสือใหญ่ ๆ หลาย ๆ เล่ม อาจไม่พอบรรจุบทประพันธ์ และเรื่องราวที่เกี่ยวกับเชกสเปียร์ ได้ทั้งหมด ทั้งนี้เพราะมีผู้แต่งเพิ่มเติมขึ้นทีละทีหลังมากหลาย ท่านเหล่านั้นเขียนขึ้นบ้าง ชมนบ้างไม่รู้จักมีจำนวนนักพันเล่ม

บทละครประวัติศาสตร์ของเขา เฉพาะที่แพร่หลายรู้จักกันดีในระหว่างนานาชาติ
ก็คือ ยูเลียส ซีซาร์ Julius Caesar แอนโตนี และ คลีโอพัตรา Antony and Cleopatra
เชกสเปียร์ได้ประพันธ์บทละครโศกนาฏกรรม คือเรื่องเคร่าทกนใจผู้อันพึง
ให้ถึงกับหยาดน้ำตาด้วยความเห็นอกเห็นใจสังสารเวทนา เรื่องเหล่านี้กระจ่ายไปเกือบ
ทั่วโลกแล้วด้วยกัน แฮมเลต Hamlet, ออเทลโล Othello, คิงเลียร์ King Lear, และ
แมคเบธ Macbeth

บทละครอุโฆษนาฏกรรมคือ บทละครที่เกี่ยวข้องกับศิลปอันสวยงามของนาถละคร
ประกอบด้วยความคิดที่ประณีตและงดงามทำให้เบิกบานหย่อนคลายจากอารมณ์เคร่งเครียด ซึ่ง
นำไปแสดงจนรู้จักกันดีแทบทุกชาติทุกภาษาทั่วโลก พยัคฆ์เมืองเวนิส Merchant of Venice,
เมอริไวฟ์ ออฟ วินด์เซอร์ Merry Wives of Windsor ทวิศพบันท์ Twelfth Night และ
แอสยูไลค์อิท As you Like It เป็นต้น บทละครที่กล่าวในรูปนี้ นอกจากให้ความ
สำราญใจอย่างสุดประมาณแล้ว ยังแฝงไว้ซึ่งคติธรรมอันดี อยู่ในกรอบแห่งขนบธรรมเนียม
และศีลธรรมที่ดีอีกด้วย นับว่าเชกสเปียร์ได้เป็นครูสอนชาวโลกให้มีความซื่อสัตย์,
ความกตัญญู, ความยุติธรรม, ความเสียสละ เช่นในเรื่อง Merchant of Venice เป็นต้น
ส่วนบทโคลง (Poems) ที่เชกสเปียร์ประพันธ์ไว้มีรายนามดังนี้

Venus and Adonis	พิมพ์ในปี ค.ศ. ๑๕๖๓
The Rape of Lucrece	พิมพ์ในปี ค.ศ. ๑๕๖๔
The Passionate Pilgrim	พิมพ์ในปี ค.ศ. ๑๕๖๗
Sonnetes	พิมพ์ในปี ค.ศ. ๑๖๐๘

มีข้อควรสังเกตว่าตั้งแต่เชกสเปียร์ออกจากบ้านที่เมืองสแตรฟอร์ด Stratford
บนฝั่งนา เอวอน Avon มาแล้ว เชกสเปียร์มิได้มีการติดต่อหรือกลับไปเยี่ยมบ้านเดิม
อีกเลย จนกระทั่งบุตรชายคนเดียวของเขาคือ แฮมเนต Hamnet ตายลงในเดือนสิงหาคม
ค.ศ. ๑๕๙๖ นั้นแหละเขาจึงกลับบ้าน โดยรวบรวมเงินรายได้จากเรื่องละครไปซื้อบ้าน
"ใหญ่หลังงาม" ในปี ค.ศ. ๑๕๙๗ ชื่อว่า บ้านใหม่ New Place ซึ่งอยู่ในเมืองสแตรฟอร์ด—
ฟอร์ด Stratford และพำนักอยู่กับครอบครัวจนสิ้นชีวิต ณ ที่นั่น

๔. งานอดิเรก นอกเหนือไปจากงานประพันธ์อันเป็นปัจจัยสำคัญทำให้เขาได้เรียบรูปร่างเป็นบุคคลสำคัญของโลกแล้ว งานอดิเรกที่เขาทำก็มีอยู่บ้าง ซึ่งอาจแยกออกได้เป็น ๒ ตอน คือ ตอนเด็กอายุประมาณ ๓๓ ปีตอนที่คิดถึงแก่เด็กการเล่าเรียนออกมาช่วยบิดาทำมาหากินเพื่อเลี้ยงครอบครัวซึ่งมีน้องชาย ๓ น้องสาว ๓ อาชีพของเชกสเปียร์ในขณะนั้นไม่ทราบชัด แต่มีผู้สันนิษฐานจากบทละครต่าง ๆ ที่เชกสเปียร์ประพันธ์ขึ้นเองคงได้ความประกอบพอเป็นเค้าบ้างว่า เชกสเปียร์คงได้ทำงานในสำนักงานทนายความ ตามเรื่องตอนชำระความในเรื่องเวนิส มERCHANT of Venice และยังมีเรื่องเล่ากันอีกว่า เชกสเปียร์ได้เคยเป็นครูกับได้เคยเป็นลูกจ้างของคนฆ่าตัวตายด้วย

งานอดิเรกตอนหลังเมื่อเขาร่ำรวยแล้วมีบ้านมีที่ดินแปลงใหญ่ในเมืองสแตร์ท-ฟอร์ด Stratford ต่อมาอีกต้องด้ามปากซอกดินในแถบนั้นอีกกว่าร้อยเอเคอร์เพื่อลงทุนหาผลประโยชน์ให้ออกเงยต่าง ๆ ชีวิตในตอนปัจฉิมวัยเชกสเปียร์อยู่บ้านในเมือง Stratford ดำรงชีพอย่างชาวบ้านธรรมดา เพ็ดตพิดนในการทำไร่ปลูกไม้ไม้มัดอก เลี้ยงสัตว์และหาความสงบอยู่กับครอบครัว ไม่ได้เขียนบทละครอีกเลย

๕. เกียรตินิยม บทละครของเชกสเปียร์รุ่งโรจน์ทั้งในสมัยที่เขายังมีชีวิตอยู่และถึงชีวิตแล้ว ชาวโลกยกย่องยกย่องให้ ท่านผู้นี้เป็น กวีเอกของคนทั่วไป มีไร้แต่เฉพาะของชาวอังกฤษเท่านั้น ยังไม่มีนักประพันธ์คนใดแต่งบทละครได้ดั่งถึงเพียงนี้ เขาประพันธ์เรื่องได้แนบเนียนเหมือนเหตุการณ์จริง ๆ และรวดเร็วเพราะจากคำประพันธ์ที่ได้ดำเนินคล่องจองกันดี ประกอบด้วยเรื่องที่แต่งมีทั้งรัก โศก และ ตลก ขบขัน พร้อมทั้งมีคติสอนใจในคำเฝ้าร้าง เรื่องที่ประพันธ์เฉพาะบทละครแยกออกได้เป็น ๔ แบบคือ

๑. คีตธรรมจรรยา (morality)
๒. ประวัติศาสตร์ (histories)
๓. ตลกขบขัน (comedies)
๔. โศกเศร้า (tragedies)

เรกต์เปียร์ได้ประพันธ์เรื่อง โศกเศร้าต่าง ๆ ที่เรียกว่า โศกนาฏกรรม (tragedies) ซึ่งนับว่าเป็นยอดฝีมือของกวีผู้หนึ่งและเป็นเวียงทมิฬของชาวอังกฤษของจริง ซึ่งนำด้วยดัดดองเป็นที่สุดด้วย เรื่องเหล่านี้คือ Julius Caesar, Hamlet, Othello, Macbeth, King Lear, Carolanus ส่วนแต่เดิมแต่แสดงความเห็นโทษของ โศกกรรมและความมั่งคั่งใหญ่โตสูงของมนุษย์อย่างหาเปรียบมิได้แทบทุกเรื่องจบลงด้วยหายน่าเศร้า

สมัยกับแก่นแก้วใจพร้อมทั้งความดัดดองของเหล่านี้อันประมาณได้ ผ่านพ้น ไปแล้ว เรกต์เปียร์ได้มีมติบทละครเรื่องสุริยาฏกรรมออกมาปลอบใจคนดู เป็นการระบายออกซึ่งความเศร้าจัดกันไปตามหลักจิตวิทยาอย่างสมบูรณ์ เรื่องเหล่านี้ตรงกันข้ามกับเรื่องแรก เป็นเรื่องรื่นบานโด่งดังงามดงามออกสบายใจน่าชมหัว เป็นเรื่องคนร้ายปด้ายดีและเป็นเรื่องความเมตตาการุณาให้อภัยโทษในความชั่วความโหดร้ายต่าง ๆ นางอิมอเจน Imogen ในเรื่อง ซิมบีไลน์ Cymbeline กับ นางมิแรนดา Miranda ในเรื่องเดอะเทมเปสต์ The Tempest เป็นภาพหญิงที่ชาวโลกพึงพอใจควรรักเธออย่างยิ่งอย่าง ถ้าพูดถึงความงามแล้วไม่มีอะไรงามกว่าเธอในเรื่องวินเตอร์เทล Winter's Tale เมื่อนางเพอริคิตา Perdita ห้อมล้อมประดับประดาด้วยพรรณบุปผาชนิดนานาชนิด

บทละครเรื่องแรกของเรกต์เปียร์คือเลิฟส์เลเบอร์ลอสต์ Love's Labour's Lost ซึ่งแสดงถึงมรรยาตผู้ดีและศีลธรรมของมนุษย์สมัยนั้น เป็นการสอนให้มนุษย์มีศีลธรรมไปในตัว

บทละครที่กล่าวกันว่าทำชื่อเสียงเรกต์เปียร์ ให้ห้อมพุ่งไปทั่วโลกได้แก่บท ละคร ซึ่งโด่งดังในภาษาไทยแล้วดังนี้ เวนิสวานิช Merchant of Venice, ตามใจท่าน As you like it, โรมิโอและจูเลียต Romeo and Juliet, เฮนรี่ที่ ๕ & Henry V, ความฝันเที่ยงคืนในฤดูร้อน A Midsummer Night's Dream, ไม่เป็นไรถ้ามีเหตุเกิด Much Ado about Nothing และหลงโหลได้บ่อย Comedy of Errors เป็นต้น

บทละครที่กล่าวมานี้ได้มีผู้นำไปแปลเป็นภาษาต่าง ๆ แทบทั่วโลก เมื่อแปลเป็นภาษาของคนต่างแล้ว ก็นำละครออกแสดงตามโครงเรื่องของเรกต์เปียร์เดิมบ้าง

เปลี่ยนแปลงเพื่อให้กลมกลืนกับชนบชรรวมเนิ่นประเพณีและวัฒนธรรมของคนบ้าง เฉพาะ
ในภาษาไทยเท่านั้น พระบาทสมเด็จพระมหาจักรพรรดิเจ้าราชวงศ์ ๖ ได้ทรงแปลไว้เป็นโคลง
กัมเป็นกลอนกัม รวมหลายเรื่อง เรกต์เปียร์เรียวราญในถวเรียนบทละครแทบทุกชนิด
ก็ว่าได้ จะเป็นโคลงนาฏกรรม, ดุชนาฏกรรม หรือละครประวิติศาสตร์ก็ตามที่เรกต์เปียร์
เรียวราญรักษาความดีเด่นของเขาไว้ได้คงที่ในเรื่องนั้นเสมอ นิยมให้ ใครมีความ สามารถ
ข้ามเกินหน้าไปได้แม้ดราบเท่าถึงยุคปัจจุบันก็ตาม ความดีเด่นนั้นคือการเขียนที่มีได้
มุ่งหมายเพื่อใช้แก่ชาติใดชาติหนึ่งเป็นการเฉพาะ ไม่ว่าเรื่องใดและสมัยใดเรื่องละครที่
เรกต์เปียร์เรียวราญประพันธ์ขึ้นย่อมใช้ได้ทุกสมัยและใช้ได้ทุกชาติทุกภาษา เพราะอารมณ์ต่างๆ
ที่เรกต์เปียร์เรียวราญแต่งไว้สำหรับตัวละครในเรื่องนั้นเป็นของจริง ใช้ดวงใจได้กับมนุษย์
ทุกรูปทุกนามที่ยังเป็นปุถุชนซึ่งยังมีอารมณ์โลก โกรธ หงุดหงิดอยู่ชั่ววันวันคร ไม่ว่างัด
เวตาเฉพาะยุคใดสมัยใด และตัวละครของเขาแต่ละคนกำหนดให้ใช้บทพูดจากวิชาทำทางนี้
มรรยาทเหมาะสมกับฐานะและอาชีพของบุคคลเหล่านั้นทุก ๆ เรื่องไป ฉะนั้นแม้เรกต์-
เปียร์เรียวราญจะตายไปก็ดังดาบรื้อยบี่เศษแล้วก็ตาม แต่ชื่อเสียงอันเป็นอมตะ (ไม่ตาย) ของเขา
ยังคงหอมฟุ้งเป็นที่ยกย่องแก่ชาวโลกมาจนถึงดราบเท่าทุกวันนี้

๖. มรณะ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ค.ศ. ๑๖๑๖ ที่บ้านในเมือง Stratford
ศพรองเราฝังไว้ในวัด Holy Trinity Church ในเมืองสแตรทฟอร์ดออนเอวอน Stratford
on Avon เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ค.ศ. ๑๖๑๖ รวมอายุ ๕๒ ปีเศษ ที่หลุมฝังศพของเรา
มีบทโคลงจารึกไว้มีใจความว่าขอให้ปล่อยเราอยู่ที่นี้ อย่าเคลื่อนร่างของเราไปไหน ใคร
ทำใดคงนงมีความสุจริตใจจริง ถ้าไม่ทำตามนี้ หรือย้ายเราไปอยู่ที่อื่นแล้ว ขออย่า
ให้ผู้นั้นมีความสุจริตใจเลย

Good friend, for Jesus' sake forbare

To dig the dust enclosed here;

Bleste be the man that spares these stones,

And curst be he that moves my bones,

พระมหากษัตริย์ของไทยกับเชกสเปียร์

ค้อยากจะไปข้าพเจ้า จะได้ อัญเชิญ พระราชหัตถ์เลขา ของ พระบาท สมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ที่พระราชทานแต่เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี เสด็จมาที่ กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๙ เนื่องในโอกาสที่ทรงพระกรุณา โปรดเกล้า ฯ พระราชทานพระราชนิพนธ์ เวนิสฉบับแปลจาก เชกสเปียร์ ให้เป็นแบบเรียน สำหรับยุวชนได้ศึกษาตลอดมาจนถึงทุกวันนี้ การที่ข้าพเจ้ามีความประสงค์กล่าวเรื่องนี้ ไปด้วยก็เพื่อประกอบความรู้นองนักศึกษาก่อนใจในเรื่องของเชกสเปียร์ จะได้มีทางพิจารณาอย่างกว้างขวาง มีความชอบหนึ่งควรด่าดังนี้

“วิลเลียม เชกสเปียร์ เป็นจิตรกรผู้มีชื่อเสียงปรากฏไม่จำเพาะแต่ในหมู่นักชาติอังกฤษ อันเป็นชาติของเขาเอง ทั้งนักชาติอื่น ๆ ที่เข้าไปในยุโรป ก็นับถือว่าเป็นกวีสำคัญ และละครซึ่งเชกสเปียร์แต่ง ได้มีผู้แปลเป็นภาษาต่าง ๆ จากภาษาอังกฤษเป็นอันมาก ส่วนเรื่องละครของเชกสเปียร์ ถึงแม้ได้มีอายุล่วงมาถึงสามร้อยปีแล้ว ก็ยังมีผู้เล่นอยู่จนทุกวันนี้ ทั้งในประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ เช่นในประเทศอังกฤษเองและอเมริกา ทั้งในประเทศอื่น ๆ ที่เข้าไปในทวีปยุโรป และได้มีผู้เล่นบ้างแล้วในประเทศญี่ปุ่น เรื่องละครของเชกสเปียร์นอกจากเป็นเรื่องสำหรับเล่นออกโรงให้คนดู เขายังนิยมยกย่องกันว่าเป็นหนังสือที่ควรอ่าน เพราะเป็นแบบอย่างอันดีแห่งจิตกวีนิพนธ์ เติมนำด้วยโวหารอันกล้าและถ้อยคำราวอย่างดั่งดลด้วย โดยมากเป็นกาพย์ซึ่งกวีนิพนธ์ที่เรียกว่า กิตอนเปล่า Blank Verse คือไม่มีสัมผัส เป็นแต่จากคัมภรตัดละ ๑๐ พยางค์ แต่บางแห่งก็มีกิตอนสัมผัสปนอยู่ และบางแห่งก็มีร้อยแก้วปนอยู่

เมื่อคำนึงดูว่า ในภาษายุโรปโดยมากมีคำแปลบทละครของเชกสเปียร์แล้ว และในภาษาญี่ปุ่นก็มีแล้ว ข้าพเจ้าก็ออกจะนึกกระหายแก้ไข ที่ในภาษาไทยเราไม่มีบ้างอย่างเขา จึ่งอยู่ข้าพเจ้าได้ทราบอยู่ว่า มีผู้ได้นิพนธ์เรื่องของเชกสเปียร์จนแล้ว ๑ ราย คือ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นนราธิปประพันธ์พงศ์ ได้ทรงพระนิพนธ์เรื่องโรเมโอและจูเลียต Romeo and Juliet เรื่องหนึ่ง กับได้ทรงนิพนธ์เรื่อง คอเมดี้ ออฟ เอ็มเมอร์รัลด์

Comedy of Errors อีกเรื่องหนึ่ง กับหอดวงธรรมาภิรมย์ (ถึก จิตรกลัก) ได้แต่งเรื่อง "เวนิสวานิช" คำฉันท์อีกเรื่องหนึ่ง แต่ที่แต่งไว้แล้วทั้ง ๒ ภาษานี้ไม่ตรงตามแบบเดิมของ เรกสเปียร์แต่อย่างใด เพราะเรื่องโรมิโอและจูเลียต และเรื่อง Comedy of Errors ซึ่งทรงเรียกนามว่า หอดงโตปด้นั้น เรื่องแรก กรมหมื่นนราฯ ทรงไว้เป็นอย่างดี นิทานร้อยแก้ว และเรื่องหลังเป็นคำพูดที่ไม่ได้แปลตรง เป็นแค่แต่งตามเค้าและแปลง นามตัวละครเป็นไทย และเรื่องเวนิสวานิชของหอดวงธรรมาภิรมย์เป็นคำฉันท์ไม่ใช่เป็น บทละคร

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้เลือกเรื่องเวนิสวานิชมาแต่งเป็นภาษาไทย คงรูปให้เป็น ละครเจรจาโต้ตอบกันตามแบบของเรกสเปียร์เดิม และถ้อยคำผูกเป็นกลอนไทยเพื่อให้ รูปกลายของเดิมที่สุดที่จะบรรยายให้เป็นไปได้ ส่วนในการแปลก็ได้พยายามที่จะแปล ให้ใกล้เคียงเดิมมากที่สุดที่จะทำได้ แต่ข้าพเจ้าเองก็รู้สึกอยู่ด้วยความที่บทพร้องอยู่มาก หรือ แก่กว่าของข้าพเจ้าคงมีอยู่เป็นข้อสำคัญอันหนึ่งก็คือ ภาษาของเรกสเปียร์นั้น ถึงแม้คน ชาติอังกฤษเองก็ถือกันว่าเป็นของยาก และเขาจัดไว้ เป็นส่วนหนึ่งแห่งหลักสูตรสำหรับ สอบไล่วิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย นอกจากนั้นถ้าหากจะมีความบกพร่องและไม่ดัด- ดลอวยอีกบ้างก็เป็นเพราะจำนวนของ ข้าพเจ้าเองและ การประพันธ์อยู่น้อย เพราะต้องแต่งอยู่ ในที่บังคับนั้นแล ฉะนั้นขอจินตคุณและนักเลงหนังสือจงให้อภัยแก่ข้าพเจ้าบ้างเถิด

แบบฝึกหัด

เลือกทำ เพียง ๒ ข้อเท่านั้น

ข้อ ๑. ที่กล่าวว่ นักศึกษาเรียนรู้ประวัติบุคคลสำคัญ ของโลกเพื่อ จะได้ กัด- เลือกเขาเฉพาะแบบอย่างที่ดีของท่านมาประพฤติตามอย่างท่านบ้างนั้น ถ้ามว่าแบบอย่าง ที่ดีของท่านเหล่านั้นมีอะไรบ้าง จงกล่าวมาด้ก ๕ ข้อ พร้อมกับช่วยยกตัวชี้แจงให้เด่นชัดสุด ว่าดีอย่างไรจึงควรเอาเยี่ยงอย่างท่าน

ข้อ ๒. ท่านมีความรู้ในเรื่องบทประพันธ์ต่อไปนี้บ้าง จงกล่าวมาให้
ละเอียดเช่นว่า ใครแต่งแต่งเองหรือแปลมาจากบทประพันธ์ของใคร รวมทั้ง
การวิพากษ์วิจารณ์ว่าบทประพันธ์ตอนใดเพียงไร

“อันว่าความกรุณาปรานี

จะมีใครบังคับก็หาไม่,

หลังมาเองเหมือนฝนอันชื่นใจ

“จากปากฟ้าสู่ราชย์สู่แดนดิน”

ข้อ ๓. จงเล่าเรื่องต่อไปนี้อย่างละเอียด อธิบายให้เห็นโดยชัดเจนว่า องค์
การใดพระราชทานมีบทบาทสำคัญในเรื่องนี้เพียงไร

ก. โครงการปรับปรุงการศึกษาแผนใหม่ ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา

ข. ศูนย์กลางอบรมการศึกษานักใหญ่ ที่จังหวัดอุบลราชธานี

วันกำหนดส่ง

14 เม.ย. 2504

25 พ.ค. 2504

30 มิ.ย. 2504

1-10 ก.ค. 2504

26 ส.ค. 2504

2-10 ส.ค. 2504

24.9.2504

2.10.2504

10.10.2504

เลขเรียกหนังสือ 900
Call No. ๑

ห้องสมุดกระทรวงศึกษาธิการ
ชื่อผู้แต่ง Author ๑๖๖๓

๑๐๐

๑.

(๑.๒) ๑.๒.๑

1749

